

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 843/2008 af 28. august 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 844/2008 af 28. august 2008 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 845/2008 af 28. august 2008 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for sirup og andre sukkerprodukter i uforarbejdet stand	5
Kommissionens forordning (EF) nr. 846/2008 af 28. august 2008 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 900/2007	7
Kommissionens forordning (EF) nr. 847/2008 af 28. august 2008 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1060/2007	8
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 848/2008 af 28. august 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2076/2002 og beslutning 2003/565/EF for så vidt angår det tidsrum, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾	9
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 849/2008 af 28. august 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 3199/93 om gensidig anerkendelse af fremgangsmåderne for fuldstændig denaturering af alkohol med henblik på fritagelse for punktafgift	11

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 850/2008 af 28. august 2008 om åbning af proceduren for tildeling af eksportlicenser for oste, der i 2009 skal eksporteres til Amerikas Forenede Stater under visse GATT-kontingenter** 12

Kommissionens forordning (EF) nr. 851/2008 af 28. august 2008 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I 17

- II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Regulativ nr. 117 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af dæk med hensyn til rullestøjsemission og vejgreb på vådt underlag** 19

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 843/2008

af 28. august 2008

om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. august 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 510/2008 (EUT L 149 af 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 590/2008 (EUT L 163 af 24.6.2008, s. 24).

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MK	22,9
	XS	22,4
	ZZ	22,7
0707 00 05	JO	162,5
	MK	21,6
	TR	128,2
	ZZ	104,1
0709 90 70	TR	93,7
	ZZ	93,7
0805 50 10	AR	61,4
	CL	65,6
	UY	66,2
	ZA	73,8
	ZZ	66,8
0806 10 10	EG	190,0
	TR	113,6
	ZZ	151,8
0808 10 80	AR	89,1
	BR	96,4
	CL	91,6
	CN	74,3
	NZ	107,0
	US	113,4
	ZA	85,3
	ZZ	93,9
0808 20 50	AR	131,3
	CN	53,0
	TR	147,5
	ZA	97,8
	ZZ	107,4
0809 30	TR	141,0
	ZZ	141,0
0809 40 05	IL	129,9
	MK	62,1
	TR	107,3
	XS	62,1
	ZZ	90,4

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 844/2008**af 28. august 2008****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 kan forskellen mellem priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra b), i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I betragtning af den nuværende situation på markedet for sukker bør eksportrestitutioner fastsættes i henhold til bestemmelserne og visse kriterier, der er fastlagt i artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 318/2006.

(3) Artikel 33, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 318/2006 fastsætter, at verdensmarkedssituationen eller særlige krav på nogle markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere eksportrestitutionen alt efter bestemmelsessted.

(4) Eksportrestitutioner bør kun ydes til produkter, som kan cirkulere frit inden for Fællesskabet, og som opfylder kravene i forordning (EF) nr. 318/2006.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 for de produkter og de beløb, der er anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. august 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1260/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 1). Med virkning fra den 1. oktober 2008 erstattes forordning (EF) nr. 318/2006 af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

BILAG

Eksportrestitutter for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand gældende fra den 29. august 2008

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	13,76 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,1496
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	14,96
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	14,96
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	14,96
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,1496

NB: Bestemmelsesstederne er fastsat som følger:

S00 — Alle bestemmelsessteder med undtagelse af nedenstående:

- a) tredjelande: Andorra, Liechtenstein, Pavestolen (Vatikanstaten), Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Kosovo (*), Montenegro, Albanien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien
- b) EU-medlemsstats områder, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Færøerne, Grønland, Helgoland, Ceuta, Melilla, kommunerne Livigno og Campione d'Italia samt de områder af Republikken Cypern, hvor regeringen for Republikken Cypern ikke udøver faktisk kontrol
- c) Europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, og som ikke er en del af Fællesskabets toldområde: Gibraltar.

(*) Som fastlagt ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

⁽¹⁾ Dette beløb er gældende for råsukker med et udbytte på 92 %. Hvis det eksporterede råsukkers udbytte afviger fra 92 %, multipliceres restitutionsbeløbet for hver udførsel med en reguleringskoefficient, der beregnes ved, at det udførte råsukkers udbytte, beregnet i overensstemmelse med punkt III, stk. 3, i bilag I til forordning (EF) nr. 318/2006, divideres med 92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 845/2008**af 28. august 2008****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for sirup og andre sukkerprodukter i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 kan forskellen mellem priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), d) og g), i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I betragtning af den nuværende situation på markedet for sukker bør eksportrestitutioner fastsættes i henhold til bestemmelserne og visse kriterier, der er fastlagt i artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 318/2006.
- (3) Artikel 33, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 318/2006 fastsætter, at verdensmarkedssituationen eller særlige krav på nogle markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere eksportrestitutionen alt efter bestemmelsessted.
- (4) Eksportrestitutioner bør kun ydes til produkter, som kan cirkulere frit inden for Fællesskabet, og som opfylder kravene i Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006

af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren⁽²⁾.

- (5) Der kan fastsættes eksportrestitutioner for at udligne prisforskellen mellem EF's og tredjelandes eksportprodukter. EF's eksport til visse nære destinationer og til tredjelande, der anvender en præferenceimportordning for EF-produkter, står for tiden i en særlig gunstig konkurrencestilling. Restitutionerne for eksport til disse bestemmelsessteder bør derfor ophæves.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 for de produkter og de beløb, der er anført i bilaget til nævnte forordning, i henhold til betingelserne i stk. 2.
2. For at der kan ydes restitutioner i henhold til stk. 1, skal produkterne opfylde de relevante krav i artikel 3 og 4, i forordning (EF) nr. 951/2006.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. august 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1260/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 1). Med virkning fra den 1. oktober 2008 erstattes forordning (EF) nr. 318/2006 af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 514/2008 (EUT L 150 af 10.6.2008, s. 7).

BILAG

Ekspostrestititioner for sirup og andre sukkerprodukter i uforarbejdet stand gældende fra den 29. august 2008

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	14,96
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	14,96
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,1496
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	14,96
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,1496
1702 90 95 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,1496
1702 90 95 9900	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,1496 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	14,96
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,1496

NB: Bestemmelsesstederne er fastsat som følger:

S00 — Alle bestemmelsessteder med undtagelse af nedenstående:

- a) tredjelande: Andorra, Liechtenstein, Pavestolen (Vatikanstaten), Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Kosovo (*), Montenegro, Albanien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.
- b) EU-medlemsstats områder, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Færøerne, Grønland, Helgoland, Ceuta, Melilla, kommunerne Livigno og Campione d'Italia samt de områder af Republikken Cypern, hvor regeringen for Republikken Cypern ikke udøver faktisk kontrol
- c) Europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, og som ikke er en del af Fællesskabets toldområde: Gibraltar.

(*) Som fastlagt ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

(1) Basisbeløbet er ikke gældende for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 846/2008**af 28. august 2008****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 900/2007**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

28. august 2008, hensigtsmæssigt at fastsætte det maksimale restitutionsbeløb for den pågældende dellicitation.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, andet afsnit, og tredje afsnit, litra b), og

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 900/2007 af 27. juli 2007 om en løbende licitation indtil udgangen af produktionsåret 2007/08 med henblik på fastsættelse af en eksportrestitution for hvidt sukker ⁽²⁾ skal der holdes dellicitationer.

For den dellicitation, der udløb den 28. august 2008, fastsættes den maksimale eksportrestitution for det produkt, der omhandles i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 900/2007, til 21,957 EUR/100 kg.

- (2) I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 900/2007 er det efter en gennemgang af de bud, der blev indgivet til den dellicitation, der udløb den

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. august 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1260/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 1). Med virkning fra den 1. oktober 2008 erstattes forordning (EF) nr. 318/2006 af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 196 af 28.7.2007, s. 26. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 148/2008 (EUT L 46 af 21.2.2008, s. 9).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 847/2008**af 28. august 2008****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1060/2007**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, andet afsnit, og tredje afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1060/2007 af 14. september 2007 om en løbende licitation for salg til eksport af sukker, som interventionsorganerne i Belgien, Tjekkiet, Spanien, Irland, Italien, Ungarn, Polen, Slovakiet og Sverige ligger inde med⁽²⁾ skal der holdes dellicitationer.

- (2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1060/2007 er det efter en gennemgang af de bud, der blev indgivet til den dellicitation, der udløb den 27. august 2008, hensigtsmæssigt at fastsætte det maksimale restitutionsbeløb for den pågældende dellicitation.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den dellicitation, der udløb den 27. august 2008, fastsættes den maksimale eksportrestitution for det produkt, der omhandles i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1060/2007, til 307,08 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. august 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1260/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 1). Med virkning fra den 1. oktober 2008 erstattes forordning (EF) nr. 318/2006 af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 242 af 15.9.2007, s. 8. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 148/2008 (EUT L 46 af 21.2.2008, s. 9).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 848/2008

af 28. august 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 2076/2002 og beslutning 2003/565/EF for så vidt angår det tidsrum, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 8, stk. 2, første afsnit, i direktiv 91/414/EØF kan en medlemsstat i en periode på 12 år fra datoen for meddelelsen af direktivet tillade markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, som ikke er opført i bilag I til direktivet, og som allerede var på markedet to år efter meddelelsen heraf, mens disse stoffer gradvist undersøges inden for rammerne af et arbejdsprogram.
- (2) For de stoffer, der er omfattet af tredje og fjerde fase i arbejdsprogrammet, blev den i betragtning 1 omhandlede 12-års periode forlænget ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2076/2002 af 20. november 2002 om forlængelse af den periode, der er angivet i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF, og om afvisning af optagelse af visse aktive stoffer i bilag I til dette direktiv og tilbagetrækning af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse stoffer⁽²⁾ og ved Kommissionens beslutning 2003/565/EF af 25. juli 2003 om forlængelse af det tidsrum, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i Rådets direktiv 91/414/EØF⁽³⁾.
- (3) For de pågældende stoffer er evalueringen af udkastene til vurderingsrapport næsten tilendebragt, og for de fleste stoffers vedkommende vil det inden den 31. december 2008 blive besluttet, om de kan optages i bilag I til direktiv 91/414/EØF eller ej. Det er dog for nogle af de pågældende stoffers vedkommende ikke muligt at

tilendebringe beslutningsprocessen inden den 31. december 2008. For at gøre det muligt at afslutte arbejdsprogrammet er det derfor nødvendigt at forlænge det tidsrum, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2076/2002 og beslutning 2003/565/EF for så vidt angår tredje og fjerde fase i arbejdsprogrammet. Hvad angår stoffer, som er ved at blive optaget, skal medlemsstaterne og interesserede parter endvidere have en rimelig frist til at forberede sig på de nye bestemmelser.

- (4) Denne forlængelse påvirker ikke muligheden for at optage individuelle aktivstoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF, jf. artikel 8, stk. 2, fjerde afsnit, i det pågældende direktiv.
- (5) Forordning (EF) nr. 2076/2002 og beslutning 2003/565/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 2076/2002 ændres således: I artikel 1 ændres datoen »31. december 2008« til »31. december 2009«.

Artikel 2

Beslutning 2003/565/EF ændres således: I artikel 1 ændres datoen »31. december 2008« til »31. december 2009«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2008/70/EF (EUT L 185 af 12.7.2008, s. 40).

⁽²⁾ EFT L 319 af 23.11.2002, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1313/2007 (EUT L 291 af 9.11.2007, s. 11).

⁽³⁾ EUT L 192 af 31.7.2003, s. 40.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

Androulla VASSILIOU

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 849/2008

af 28. august 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 3199/93 om gensidig anerkendelse af fremgangsmåderne for fuldstændig denaturering af alkohol med henblik på fritagelse for punktafgift

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer⁽¹⁾, særlig artikel 27, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 3199/93⁽²⁾ fastsætter, at de denatureringsmidler, som anvendes i medlemsstaterne med henblik på fuldstændig denaturering af alkohol i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, litra a), i direktiv 92/83/EØF, skal være beskrevet i bilaget til denne forordning.
- (2) I henhold til artikel 27, stk. 1, litra a), i direktiv 92/83/EØF fritager medlemsstaterne alkohol fra punktafgifter, hvis den er fuldstændigt denatureret i overensstemmelse med en medlemsstats forskrifter, når sådanne forskrifter er behørigt anmeldt og godkendt i overensstemmelse med stk. 3 og 4 i samme artikel.
- (3) Grækenland har den 11. september 2007 meddelt en række ændringer af dens denatureringsproces som tilladt i medfør af forordning (EF) nr. 3199/93.
- (4) Kommissionen videregav denne meddelelse til de øvrige medlemsstater den 27. september 2007.
- (5) Da hverken Kommissionen eller nogen af medlemsstaterne inden for den foreskrevne frist har anmodet om, at dette anliggende bliver taget op i Rådet, anses Rådet i medfør af artikel 27, stk. 4, i direktiv 92/83/EØF for med

virkning fra den 27. november 2007 at have godkendt de ændringer af denatureringsprocessen, som Grækenland har givet meddelelse om.

- (6) Forordning (EF) nr. 3199/93 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Punktafgiftsudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Afsnittet om Grækenland i bilaget til forordning (EF) nr. 3199/93 affattes således:

»Grækenland

Ethanol af lav kvalitet (for- og efterløb fra destillationer) med en alkoholstyrke på mindst 93 % og ikke over 97 %, hvortil følgende er tilsat pr. hektoliter vandig alkohol på 93 % vol:

— Methanol: 2 liter

— Terpentinoxid: 1 liter

— Lampeolie: 0,50 liter

— Metylenblåt: 0,40 gram

Ved en temperatur på 20 °C bør slutproduktet i den uændrede form ligge på 93 % vol.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

László KOVÁCS

Medlem af Kommissionen

(¹) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21. Senest ændret ved tiltrædelsesakten fra 2005.

(²) EFT L 288 af 23.11.1993, s. 12. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 67/2008 (EUT L 23 af 26.1.2008, s. 13).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 850/2008**af 28. august 2008****om åbning af proceduren for tildeling af eksportlicenser for oste, der i 2009 skal eksporteres til Amerikas Forenede Stater under visse GATT-kontingenter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 171, stk. 1, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til kapitel III, afdeling 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2006 af 17. august 2006 om særlige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår eksportlicenser og eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter ⁽²⁾ kan eksportlicenser for ost, der eksporteres til Amerikas Forenede Stater under de kontingenter, der følger af aftaler indgået under multilaterale handelsforhandlinger, tildeles efter en særlig procedure, som gør det muligt at udpege foretrukne importører i USA.
- (2) Proceduren bør åbnes for eksport i 2009, og de supplerende bestemmelser hertil bør fastsættes.
- (3) Ved importforvaltningen skelner myndighederne i USA mellem det supplerende kontingent, som EF blev indrømmet under Uruguayrunden, og de kontingenter, der oprindeligt var et resultat af Tokyorunden. Eksportlicenserne bør tildeles under hensyn til, om produkterne kommer i betragtning for det pågældende USA-kontingent som beskrevet i Harmonised Tariff Schedule of the United States of America.
- (4) Med henblik på at få eksporteret den størst mulige mængde under de kontingenter, som der er en beskeden interesse for, bør der tillades ansøgninger, der omfatter hele kontingentmængden.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 510/2008 (EUT L 149 af 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUT L 234 af 29.8.2006, s. 4. Senest ændret ved forordning nr. 532/2007 (EUT L 125 af 15.5.2007, s. 7).

- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportlicenser for produkter henhørende under KN-kode 0406 og nævnt i bilag I, som i 2009 skal eksporteres til Amerikas Forenede Stater under de kontingenter, der er omhandlet i artikel 23 i forordning (EF) nr. 1282/2006, udstedes i overensstemmelse med kapitel III, afdeling 2, i samme forordning og bestemmelserne i nærværende forordning.

Artikel 2

1. Ansøgning om licens, jf. artikel 24 i forordning (EF) nr. 1282/2006 (i det følgende benævnt »ansøgning«), indgives til myndighederne i perioden 1.-10. september 2008.

2. En ansøgning tages kun i betragtning, hvis den indeholder alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 24 i forordning (EF) nr. 1282/2006, og hvis den ledsages af de deri nævnte dokumenter.

Er de disponible mængder for en gruppe produkter, der er angivet i kolonne 2 i bilag I, fordelt mellem kontingentet efter Uruguayrunden og kontingentet efter Tokyo-runden, kan en ansøgning kun vedrøre et af kontingenterne, idet det pågældende kontingent anføres i kolonnen for gruppe- og kontingentidentifikation, jf. kolonne 3 i samme bilag.

De i artikel 24 i forordning (EF) nr. 1282/2006 omhandlede oplysninger fremlægges efter skemaet i bilag II.

3. Med hensyn til kontingenterne med betegnelserne 22-Tokyo og 22-Uruguay i kolonne 3 i bilag I skal ansøgningen mindst omfatte 10 tons og må ikke overstige den mængde, der er disponibel under det pågældende kontingent som fastsat i kolonne 4 i samme bilag.

Med hensyn til de andre kontingenter i kolonne 3 i bilag I skal ansøgningen mindst omfatte 10 tons, men højst 40 % af den mængde, der er disponibel under det pågældende kontingent, som fastsat i kolonne 4 i samme bilag.

4. En ansøgning tages kun i betragtning, hvis ansøgeren skriftligt erklærer, at han ikke har indgivet og ikke agter at indgive andre ansøgninger for den pågældende gruppe produkter og det pågældende kontingent.

Indgiver en ansøger flere ansøgninger for den samme gruppe produkter og det samme kontingent i en eller flere medlemsstater, tages ingen af ansøgningerne i betragtning.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne meddeler senest fem arbejdsdage efter indgivelsesperiodens udløb Kommissionen, hvilke ansøgninger der er indgivet for hver af produktgrupperne og i givet fald for kontingenterne i bilag I.

Alle meddelelser, herunder også meddelelser om ingen ansøgninger, fremsendes pr. telefax eller e-mail efter skemaet i bilag III.

2. Meddelelsen omfatter for hver gruppe og i givet fald for hvert kontingent følgende:

- a) en liste over ansøgere
- b) de mængder, som hver ansøger har ansøgt om, opdelt efter produktkode i den kombinerede nomenklatur, samt deres kode i Harmonised Tariff Schedule of the United States of America (2008)

c) navn og adresse på den af ansøgeren udpegede importør.

Artikel 4

I henhold til artikel 25 i forordning (EF) nr. 1282/2006 tildeler Kommissionen hurtigst muligt licenserne og underretter senest den 31. oktober 2008 medlemsstaterne herom.

Medlemsstaterne giver senest fem arbejdsdage efter offentliggørelsen af tildelingskoefficienterne Kommissionen meddelelse om de mængder pr. ansøger, som der er tildelt licenser for efter artikel 25 i forordning (EF) nr. 1282/2006, for hver gruppe og i givet fald for hvert kontingent.

Meddelelsen sendes pr. telefax eller e-mail ifølge skemaet i bilag IV.

Artikel 5

Medlemsstaterne kontrollerer de oplysninger, der er meddelt efter artikel 3 i nærværende forordning og artikel 24 i forordning (EF) nr. 1282/2006, inden licenserne udstedes og senest den 15. december 2008.

Konstateres det, at en erhvervsdrivende, der har fået udstedt en licens, har afgivet urigtige oplysninger, annulleres licensen, og sikkerheden inddrages. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Ost, der skal eksporteres til USA i 2009 under visse GATT-kontingenter

Kapitel III, afdeling 2, i forordning (EF) nr. 1282/2006 og forordning (EF) nr. 850/2008

Gruppeidentifikation ifølge tillægsbemærkningerne i kapitel 4 i Harmonised Tariff Schedule of the United States		Gruppe- og kontingentidentifikation	Disponibel-mængde i 2009
Bemærkning til	Gruppe		Tons
(1)	(2)	(3)	(4)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908,877
		16-Uruguay	3 446,000
17	Blue Mould	17	350,000
18	Cheddar	18	1 050,000
20	Edam/Gouda	20	1 100,000
21	Italian type	21	2 025,000
22	Swiss or Emmenthaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393,006
		22-Uruguay	380,000
25	Swiss or Emmenthaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003,172
		25-Uruguay	2 420,000

BILAG II

Fremlæggelse af de oplysninger, der kræves efter artikel 24 i forordning (EF) nr. 1282/2006

Gruppe- og kontingentidentifikation, jf. kolonne 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2008:

Navn på gruppe, jf. kolonne 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2008:

.....

Kontingent efter: Uruguayrunden: Tokyorunden:

Ansøgers navn og adresse	Produktkode i den kombinerede nomenklatur	Mængde, der ansøges om (tons)	Kode i Harmonised Tariff Schedule of the USA	Navn og adresse på udpeget importør
	I alt			

BILAG III

Fremlæggelse af de oplysninger, der kræves efter artikel 3 i forordning (EF) nr. 850/2008

Sendes til + 32 2 295 3310 eller AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu

Gruppe- og kontingentidentifikation, jf. kolonne 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2008:

Navn på gruppe, jf. kolonne 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2008

.....

Kontingent efter:

Uruguayrunden: Tokyorunden:

Nr.	Ansøgers navn og adresse	Produktkode i den kombinerede nomenklatur	Mængde, der ansøges om (tons)	Kode i Harmonised Tariff Schedule of the USA	Navn og adresse på udpeget importør
1					
		I alt			
2					
		I alt			
3					
		I alt			
4					
		I alt			
5					
		I alt			

BILAG IV

Oversigt over licenser, der er udstedt efter artikel 25 i forordning (EF) nr. 1282/2006

Sendes til + 32 2 295 3310 eller AGRI-MILK-USA@ec.europa.eu

Gruppe- og kontingent-identifikation, jf. kolonne 3 i bilag I til forordning (EF) nr. 850/2008:	Kontingent efter	Navn og adresse på ansøger	Produktkode i den kombinerede nomenklatur	Mængde, der ansøges for (tons)	Navn og adresse på udpeget importør	Tildelt mængde ⁽¹⁾ (tons)
	Uruguay round ☐					
	Tokyo round ☐					
	I alt:			I alt:		
	Uruguay round ☐					
	Tokyo round ☐					
	I alt:			I alt:		
	Uruguay round ☐					
	Tokyo round ☐					
	I alt:			I alt:		

(¹) Mængder tildelt ved lodtrækning skal fordeles på de enkelte KN-koder i forhold til de mængder af produktet pr. KN-kode, der er ansøgt om.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 851/2008

af 28. august 2008

om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 32, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 32, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 318/2006 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d), og g), i nævnte forordning omhandlede produkter og priserne inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er anført i bilag VII til nævnte forordning.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 af 30. juni 2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet⁽²⁾ præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag VII til forordning (EF) nr. 318/2006.
- (3) I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1043/2005 fastsættes restitutionssatsen hver måned pr. 100 kg af hvert af de pågældende basisprodukter.
- (4) I henhold til artikel 32, stk. 4, i forordning (EF) nr. 318/2006 må eksportrestitutionen for et produkt,

der er iblandet en vare, ikke være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

- (5) De restitutioner, der er fastsat i denne forordning, kan forudfastsættes, da markedssituationen for de kommende måneder ikke kan forudses på nuværende tidspunkt.
- (6) Hvis der forudfastsættes høje restitutionssatser, er der risiko for, at de forpligtelser, der indgås om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, ikke kan opfyldes. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer, uden at indgåelsen af langfristede kontrakter dermed forhindres. Fastsættelse af en særlig restitutionssats i forbindelse med forudfastsættelse af restitutioner er en foranstaltning, der kan sikre, at disse forskellige målsætninger bliver opfyldt.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Restitutionssatserne for de i bilag I til forordning (EF) nr. 1043/2005 og de i artikel 1, stk. 1 og artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 318/2006 anførte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er anført i bilag VII til forordning (EF) nr. 318/2006, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. august 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. august 2008.

På Kommissionens vegne

Heinz ZOUREK

Generaldirektør for erhvervs politik

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1260/2007 (EUT L 283 af 27.10.2007, s. 1). Med virkning fra den 1. oktober 2008 erstattes forordning (EF) nr. 318/2006 af forordning (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 639/2008 (EUT L 178 af 5.7.2008, s. 9).

BILAG

Restitutionssatser fra 29. august 2008 for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, der ikke omfattes af traktatens bilag I ⁽¹⁾

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1701 99 10	Hvidt sukker	14,96	14,96

⁽¹⁾ De i bilaget anførte satser finder ikke anvendelse ved udførsel til

- trejelande: Andorra, Liechtenstein, Pavestolen (Vatikanstaten), Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Serbien, Kosovo (*), Montenegro, Albanien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og de finder ikke anvendelse ved udførsel til Det Schweiziske Forbund af de varer, der er anført i tabel I og II i protokol nr. 2 til overenskomsten mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz af 22. juli 1972
- EU-medlemsstaters områder, der ikke er omfattet af Fællesskabets toldområde: Færøerne, Grønland, Helgoland, Ceuta, Melilla, kommunerne Livigno og Campione d'Italia samt de områder af Republikken Cypern, hvor regeringen for Republikken Cypern ikke udøver faktisk kontrol.
- Europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, og som ikke er en del af Fællesskabets toldområde: Gibraltar.

(*) Som fastlagt ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999.

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

Kun de originale FN/ECE-tekster har retlig virkning i henhold til folkeretten. Dette regulativs nuværende status og ikrafttrædelsesdato bør kontrolleres i den seneste version af FN/ECE's statusdokument TRANS/WP.29/343, der findes på adressen:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Regulativ nr. 117 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa (FN/ECE) — Ensartede forskrifter for godkendelse af dæk med hensyn til rullestøjsemission og vejgreb på vådt underlag

Omfattende al gældende tekst frem til:

Ændringsserie 01 — Trådt i kraft: 2. februar 2007.

Korrigerende 1 til ændringsserie 01 i henhold til »Depositary Notification C.N.554.2007.TREATIES-1« af 9. maj 2007

INDHOLD

REGULATIV

1. Anvendelsesområde
2. Definitioner
3. Ansøgning om godkendelse
4. Mærkning
5. Godkendelse
6. Forskrifter
7. Ændringer af typen af luftdæk og udvidelse af godkendelsen
8. Produktionens overensstemmelse
9. Sanktioner i tilfælde af produktionens manglende overensstemmelse
10. Endeligt ophør af produktionen
11. Navne og adresser på tekniske tjenester, som forestår godkendelsesprøvning, og på de administrative myndigheder
12. Indledende bestemmelser

BILAG

Bilag 1 — Meddelelse om godkendelse eller udvidelse, nægtelse eller inddragelse af godkendelse eller endeligt ophør af produktionen af en dæktype for så vidt angår »rullestøjsemissionsniveau« og »vejgreb på vådt underlag« i henhold til regulativ nr. 117.

Bilag 2 — Udformning af godkendelsesmærket

Tillæg 1 — Godkendelse i henhold til regulativ nr. 117, som falder sammen med regulativ nr. 30 eller 54

Tillæg 2 — Udvidelser med henblik på at kombinere godkendelser meddelt i henhold til regulativ nr. 117, 30 eller 54

Bilag 3 — Procedure for måling af rullestøjsemission efter friløbsmetoden

Tillæg — Prøvningsrapport

Bilag 4 — Specifikationer for prøveanlægget

Bilag 5 — Prøvningsmetode til måling af vådgreb

Tillæg — Prøvningsrapport

1. ANVENDELSESOMRÅDE

1.1. Dette regulativ finder anvendelse på dæk med hensyn til støjafgivelse og på dæk i kategori C1 til køretøjer i klasse M₁, N₁, O₁ eller O₂ ⁽¹⁾ med hensyn til ydelse på vådt underlag (vejgreb i vådt føre). Regulativet finder imidlertid ikke anvendelse på:

- 1.1.1. dæk beregnet til brug som midlertidige reservedæk og mærket »Temporary use only«;
- 1.1.2. dæk med en nominel fælgdiameterkode ≤ 10 (eller ≤ 254 mm) eller ≥ 25 (eller ≥ 635 mm)
- 1.1.3. dæk beregnet til konkurrencer
- 1.1.4. dæk beregnet til montering på køretøjer af andre klasser end M, N og O;
- 1.1.5. dæk monteret med traktionsforbedrende anordninger (f.eks. pigdæk)
- 1.1.6. dæk beregnet til hastigheder under 80 km/h (F).

1.2. Overenskomstens parter udsteder eller accepterer godkendelser af rullestøj og vejgreb på vådt underlag, medmindre de har underrettet FN's generalsekretær om, at de har valgt kun at anvende bestemmelserne om rullestøj. Sådanne underretninger skal overholde tidsfristerne i artikel 1, stk. 6 og 7, i 1958-overenskomsten (E/ECE/TRANS/505/Rev.2).

2. DEFINITIONER

I forbindelse med dette regulativ gælder, ud over definitionerne i FN/ECE-regulativer nr. 30 og 54, følgende definitioner:

2.1. »Dæktype«: betyder i forbindelse med dette regulativ en dækgruppe, som omfatter en fortegnelse over dækdensionsbetegnelser, mærkenavne, varemærker og handelsbetegnelser, og som ikke udviser forskelle på væsentlige punkter som:

- a) fabrikantens navn
- b) dækkategori (jf. punkt 2.4.)
- c) dækkets opbygning
- d) anvendelseskategori: normaldæk, specialdæk og vinterdæk
- e) for dækkategori C1:
 - i) ved dæk, der indgives med henblik på godkendelse af rullestøjsemissionsniveau, uanset om dækkene er af normaltypen eller forstærkede (»reinforced«) (eller til ekstra belastning »extra load«)
 - ii) ved dæk, der indgives med henblik på godkendelse af ydelsen for vejgreb på vådt underlag, uanset om der er tale om normal eller vinterdæk i hastighedskategori Q eller lavere (160 km/h) eller hastighedskategori R og højere, herunder H (≥ 170 km/h)
- f) slidbanemønstret (jf. punkt 3.2.1.).

⁽¹⁾ Som fastlagt i bilag 7 til den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3) (dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend.2, som ændret ved Amend.4).

- 2.2. »Mærkenavn« eller »handelsbetegnelse«: den af fabrikanten angivne betegnelse til identifikation af dækket. Mærkenavnet kan være fabrikantens navn, og handelsbetegnelsen kan være sammenfaldende med varemærket.
- 2.3. »Rullestøjsemission«: den støj, der udsendes ved kontakten mellem de rullende dæk og vejbanen.
- 2.4. »Dækkategori«: en af følgende grupper:
 - 2.4.1. Dækkategori C1: dæk i overensstemmelse med FN/ECE-regulativ nr. 30
 - 2.4.2. Dækkategori C2: dæk i overensstemmelse med FN/ECE-regulativ nr. 54 og med belastningsindeks som enkelt dæk lavere end eller lig med 121 og hastighedskategorisymbol højere end eller lig med »N«
 - 2.4.3. Dækkategori C3: dæk i overensstemmelse med FN/ECE-regulativ nr. 54 og:
 - a) belastningsindeks som enkelt dæk højere end eller lig med 122, eller
 - b) belastningsindeks som enkelt dæk lavere end eller lig med 121 og hastighedskategorisymbol lavere end eller lig med »M«.
- 2.5. »Repræsentativ dækdimension«: den dækdimension, der indgives til den prøvning af rullestøjsemission, jf. bilag 3 til dette regulativ, og vejgreb på vådt underlag, jf. bilag 5, til vurdering af overensstemmelse med henblik på typegodkendelse af dæktypen.
- 2.6. »Reservehjul/dæk til midlertidig brug«: dæk, der er forskelligt fra et dæk beregnet til brug under normale kørselsforhold, men udelukkende beregnet til midlertidig brug under begrænsede kørselsforhold.
- 2.7. »Dæk beregnet til konkurrencer«: dæk, der er beregnet til brug på køretøjer, der deltager i motorsportskonkurrencer og ikke er beregnet til vejbrug uden for konkurrence.
- 2.8. »Normaldæk«: dæk, der er beregnet til daglig brug på vej.
- 2.9. »Specialdæk«: dæk, der er beregnet til brug under blandede forhold både på vej og i terræn eller til andre specielle opgaver.
- 2.10. »Vinterdæk«: dæk, hvis slidbanemønster, slidbanesammensætning eller opbygning primært er udformet til på sne at opnå en bedre ydeevne end et normaldæk for så vidt angår dets evne til at sætte køretøjet i gang eller holde det i gang.
- 2.11. »Vejgreb på vådt underlag«: relativ bremseevne på et vådt underlag for et prøvningskøretøj udstyret med det pågældende kandidatdæk i forhold til samme prøvningskøretøj udstyret med referencedæk (SRTT).
- 2.12. »Standardreferencedæk (Standard reference test tyre (SRTT))«: et dæk, der er fremstillet, kontrolleret og opbevaret i overensstemmelse med American Society for Testing and Materials (ASTM) standard E 1136-93 (fornytt godkendelse i 1998).
- 2.13. »Kandidatdæk«: et dæk, som er repræsentativt for den type, der indgives til godkendelse i henhold til dette regulativ.

- 2.14. »Kontrol­dæk«: et normalt serie­frem­stillet dæk, som bruges til at bestemme vejgrebet i vådt føre for dækdimensioner, der ikke kan monteres på samme køretøj som standardreferencedækket — jf. punkt 2.2.2.16 i bilag 5 til dette regulativ.
- 2.15. »Vådgrebsindeks (»G«)«: forholdet mellem kandidatdækkets ydelse og standardreferencedækkets ydelse.
- 2.16. »Højeste bremsekraftkoefficient (»pbfc«)«: den maksimale værdi for forholdet mellem bremsekraft og vertikal belastning af dækket forud for blokering af hjulet.
- 2.17. »Middel fuldt udviklet deceleration (»mfdd«)«: den gennemsnitlige deceleration udregnet på baggrund af den målte afstand, når et køretøj decelereres mellem to angivne hastigheder.
- 2.18. »Påkoblingshøjde«: højden målt vinkelret fra anhængertrækkets eller hitches artikulationspunkt til jorden, når det trækkende køretøj og påhængskøretøjet er sammenkoblet. Køretøjet og påhængskøretøjet skal stå på en jævn vejbelægning i prøvningstilstand udstyret med de dæk, der skal anvendes ved den pågældende prøvning.
3. ANSØGNING OM GODKENDELSE
- 3.1. Ansøgning om godkendelse af en dæktype i henhold til dette regulativ skal indgives af dækkets fabrikant eller dennes bemyndigede repræsentant. I ansøgningen skal angives:
- 3.1.1. De ydelsesegenskaber, der skal vurderes for den pågældende dæktype, »rullestøjsniveau« eller »vejgreb på vådt underlag og rullestøjsniveau«
- 3.1.2. Fabrikantens navn og adresse
- 3.1.3. Ansøgers navn og adresse
- 3.1.4. Produktionsanlæggets/produktionsanlæggenes adresse(er)
- 3.1.5. Mærkenavn(e), handelsbetegnelse(r) eller varemærke(r)
- 3.1.6. Dækkategori (kategori C1, C2 eller C3) (se punkt 2.4. i dette regulativ)
- 3.1.6.1. Dækbredde for dæk af klasse C1 (se punkt 6.1.1 i dette regulativ)
- BEMÆRK: Disse oplysninger kræves kun i forbindelse med godkendelse af rullestøjsemissionsniveau.
- 3.1.7. Dækopbygning
- 3.1.8. For dækkategori C1 angives:
- a) om dækkene er forstærkede (reinforced) eller til ekstra belastning (»extra load«), hvis der er tale om godkendelse af rullestøjsemissionsniveau
- b) hastighedskategori­symbol »Q« eller lavere (dog ikke »H«) eller »R« og højere (inklusive »H«), hvis der er tale om godkendelse af »vinterdæk« for så vidt angår vejgreb på vådt underlag.
- 3.1.9. Anvendelseskategori (normaldæk, vinterdæk eller specialdæk)
- 3.1.10. En fortegnelse over dækdimens­ions­betegnelser, der er omfattet af denne ansøgning.

- 3.2. Hver ansøgning om godkendelse skal være ledsaget af følgende (i tre eksemplarer):
- 3.2.1. Udførlig beskrivelse af de væsentligste kendetegn ved det eller de slidbanemønstre, som skal anvendes på de angivne dækdimensioner, og indvirkningen heraf på dækkets ydeevne (dvs. henholdsvis rullestøjsemissionsniveau eller vejgreb på vådt underlag). Dette kan ske i form af skitse, fotografi eller beskrivelse, men skal give den typegodkendende myndighed eller den tekniske tjeneste tilstrækkeligt grundlag til at afgøre, om senere ændringer af de væsentligste kendetegn vil påvirke dækkets ydeevne negativt. Mindre dækkonstruktionsændringers indvirkning på dækkets ydeevne bestemmes i forbindelse med kontrollen af produktionens overensstemmelse.
- 3.2.2. Tegninger eller fotografier af dæksiden, der tydeligt viser de oplysninger, der er anført ovenfor under punkt 3.1.4. og godkendelsesmærket, der omtales under punkt 5, skal indgives, så snart produktionen er igangsat, men højst et år fra datoen for tildeling af typegodkendelse.
- 3.3. Efter anmodning fra typegodkendelsesmyndigheden skal ansøgeren levere prøver af dæk til afprøvning eller prøverapporten fra den tekniske tjeneste, der, som anført i punkt 11 i dette regulativ, har udført prøvningen.
- 3.4. For så vidt angår ansøgningen kan afprøvning begrænses til en udvælgelse af de værste tilfælde efter den kompetente myndigheds eller udpegede tekniske tjenestes skøn.
- 3.5. Dækfabrikantens laboratorier og prøveanlæg kan accepteres som godkendte prøvningslaboratorier, og den godkendende myndighed skal have mulighed for at være til stede under enhver prøvning.
4. MÆRKNING
- 4.1. Alle dæk i dæktypen skal være mærket som foreskrevet i enten FN/ECE-regulativ nr. 30 eller nr. 54.
- 4.2. Dæk skal bære følgende mærkninger:
- 4.2.1. fabrikantens navn eller varemærke
- 4.2.2. handelsbetegnelsen (jf. punkt 2.2). Hvis handelsbetegnelsen er den samme som varemærket, kan den udelades
- 4.2.3. dækdimensionsbetegnelsen
- 4.2.4. påskriften »REINFORCED« (eller alternativt »EXTRA LOAD«), hvis dækket er klassificeret som forstærket
- 4.2.5. påskriften »M+S« (eller alternativt »M.S« eller »M&S«), hvis dækket er klassificeret som »vinterdæk«.
- 4.2.6. påskriften »MPT« (eller alternativt »ML« eller »ET«), hvis dækket er klassificeret som »specialdæk«.
- 4.3. Dæk skal have tilstrækkelig plads til godkendelsesmærket som anført i bilag 2 til dette regulativ.
- 4.4. Godkendelsesmærket skal på klart synlig og ikke-sletbar måde være påført dæksiden i dens laveste del på mindst én af siderne.
- 4.4.1. Er der tale om dæk, der er mærket med fælgmonteringskonfigurationssymbol »A«, kan godkendelsesmærket dog være påført hvor som helst på dækkets udvendige side.

5. GODKENDELSE
- 5.1. Hvis den repræsentative dækdimension for dæktypen, der indgives til typegodkendelse i henhold til dette regulativ, opfylder forskrifterne i punkt 6 og 7 nedenfor, meddeles godkendelse.
- 5.2. Hver godkendt dæktype tildeles et godkendelsesnummer. Samme kontraherende part kan ikke tildele samme nummer til en anden dæktype.
- 5.3. Meddelelse om typegodkendelse eller udvidelse eller nægtelse af godkendelse af dæktypen i henhold til dette regulativ meddeles de kontraherende parter i overenskomsten, som anvender dette regulativ, i form af en meddelelse i overensstemmelse med modellen i bilag 1 til dette regulativ.
- 5.3.1. Dækfabrikanterne har ret til at indsende ansøgning om udvidelse af typegodkendelse med henblik på omfattelse af forskrifterne i andre regulativer af relevans for dæktypen. I så fald vedlægges en kopi af meddelelsen om den pågældende typegodkendelse, som er udstedt af den relevante godkendende myndighed til ansøgningen om udvidelse af godkendelse. Kun den typegodkendende myndighed, som udstedte den oprindelige godkendelse, kan godkende ansøgning om udvidelse(r).
- 5.3.1.1. Når der meddeles udvidelse af godkendelse, og der på meddelelsesblanketten (jf. bilag 1 til dette regulativ) skal angives overensstemmelse med andre regulativer, suppleres godkendelsesnummeret på meddelelsesblanketten med et eller flere suffiks for at angive den/de pågældende regulativ(er) og de tekniske forskrifter, som er blevet indarbejdet gennem udvidelsen af godkendelsen. I forbindelse med hvert suffiks tilføjes det specifikke typegodkendelsesnummer og selve regulativet til meddelelsesblankettens punkt 9.
- 5.3.1.2. Suffikset skal angive ændringsserien til det relevante regulativs forskrifter for dækkets ydeevne (f.eks. S01 eller SW01 for at angive den første ændringsserie vedr. rullestøjsniveau eller både rullestøjsniveau og vejgreb på vådt underlag). Der kræves ingen angivelse af ændringsserien, hvis det pågældende regulativ er i sin oprindelige form.
- 5.3.2. Følgende suffikser er allerede reserveret til at angive specifikke regulativer vedrørende parametre for dæks ydeevne:
- S for at angive yderligere overholdelse af kravene til rullestøjsemissionsniveau
- W for at angive yderligere overholdelse af kravene til vejgreb på vådt underlag.
- Der vil blive angivet yderligere suffikser, hvis behovet opstår.
- 5.4. På den i punkt 4.3 anførte plads og i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 4.4., skal alle dækdimensioner i overensstemmelse med dæktypen godkendt under dette regulativ, påføres et internationalt godkendelsesmærke bestående af:
- 5.4.1. en cirkel, som omslutter bogstavet »E«, efterfulgt af kendingsnummeret på den stat, som har meddelt godkendelse ⁽¹⁾, og

⁽¹⁾ 1 for Tyskland, 2 for Frankrig, 3 for Italien, 4 for Nederlandene, 5 for Sverige, 6 for Belgien, 7 for Ungarn, 8 for Den Tjekkiske Republik, 9 for Spanien, 10 for Serbien, 11 for Det Forenede Kongerige, 12 for Østrig, 13 for Luxembourg, 14 for Schweiz, 15 (ubenyttet), 16 for Norge, 17 for Finland, 18 for Danmark, 19 for Rumænien, 20 for Polen, 21 for Portugal, 22 for Den Russiske Føderation, 23 for Grækenland, 24 for Irland, 25 for Kroatien, 26 for Slovenien, 27 for Slovakiet, 28 for Belarus, 29 for Estland, 30 (ubenyttet), 31 for Bosnien-Hercegovina, 32 for Letland, 33 (ubenyttet), 34 for Bulgarien, 35 (ubenyttet), 36 for Litauen, 37 for Tyrkiet, 38 (ubenyttet), 39 for Aserbajdsjan, 40 for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, 41 (ubenyttet), 42 for Det Europæiske Fællesskab (godkendelser meddeles af medlemsstaterne under anvendelse af deres respektive ECE-symboler), 43 for Japan, 44 (ubenyttet), 45 for Australien, 46 for Ukraine, 47 for Sydafrika, 48 for New Zealand, 49 for Cypern, 50 for Malta, 51 for Republikken Korea, 52 for Malaysia, 53 for Thailand og 56 for Montenegro. De efterfølgende numre tildeles andre stater i den kronologiske orden, i hvilken de ratificerer eller tiltræder overenskomsten om ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter, hvorefter FN's generalsekretær giver de kontraherende parter i overenskomsten meddelelse herom.

- 5.4.2. godkendelsesnummeret, efterfulgt af suffikset »S« eller »SW«, placeret til højre for (eller under) den i punkt 5.4.1 foreskrevne cirkel, såfremt det er en del af den oprindelige godkendelse. Hvis godkendelsen udvides efter den oprindelige godkendelse, placeres det ekstra tegn »+« foran »S« eller »SW« for at angive udvidelse af godkendelsen.
- 5.4.3. suffikset/suffikserne og angivelsen af eventuelle relevante ændringsserier, som fremgår af meddelelsesblanketten.
- 5.4.4. Hvis suffikset/suffikserne til godkendelsesnummeret er påført på dækkets sider, bortfalder kravet om yderligere mærkning af dækket med det specifikke typegodkendelsesnummer for overensstemmelse med de regulativer, som suffikset henviser til i medfør af punkt 5.3.2 ovenfor.
- 5.5. Hvis en dæktype er i overensstemmelse med en dæktype, som i henhold til et eller flere andre af de til overenskomsten vedføjede regulativer er godkendt i samme stat, som har meddelt typegodkendelse efter dette regulativ, behøver det i punkt 5.4.1 foreskrevne symbol ikke gentages. I så fald anbringes regulativets nummer og typegodkendelsesnummeret samt yderligere symboler for alle regulativer, i henhold til hvilke typegodkendelse er meddelt i det land, som har meddelt typegodkendelse i henhold til dette regulativ, i lodrette kolonner til højre for det mærke, der er beskrevet i punkt 5.4.1.
- 5.6. I bilag 2 til dette regulativ er givet eksempler på godkendelsesmærkets udformning.

6. FORSKRIFTER

- 6.1. Rullestøjsemissionsgrænser som målt ved den i bilag 3 i dette regulativ anførte metode.
- 6.1.1. For dæk af kategori C1 må rullestøjsemissionen ikke overskride nedenstående grænser. Grænserne gælder både normal- og vinterdæk og refererer til det afprøvede dæks nominelle dækbredde som anført i punkt 2.17.1.1 i regulativ nr. 30:

Nominel dækbredde	Grænseværdi i dB (A)
145 og lavere	72
Over 145 og indtil 165	73
Over 165 og indtil 185	74
Over 185 og indtil 215	75
Over 215	76

- 6.1.1.1. For forstærkede dæk »Reinforced« (eller Extra Load) i kategori C1 (se punkt 4.2.4 ovenfor), forhøjes de i punkt 6.1.1. angivne grænseværdier med 1 dB(A).
- 6.1.1.2. For dæk i kategori C1 klassificeret som »specialdæk« (se punkt 4.2.6. ovenfor) forhøjes de i punkt 6.1.1. angivne grænseværdier med 2 dB(A).
- 6.1.2. For dæk i kategori C2 må rullestøjsemissionen for den pågældende anvendelse (se punkt 2.1. ovenfor) ikke overstige følgende grænser:

Anvendelse	Grænseværdi i dB (A)
Normal	75
Vinter	77
Special	78

- 6.1.3. For dæk i kategori C3 må rullestøjsemissionen for den pågældende anvendelse (se punkt 2.1. ovenfor) ikke overstige følgende grænser:

Anvendelse	Grænseværdi i dB (A)
Normal	76
Vinter	78
Special	79

- 6.2. Vejgrebet på vådt underlag vil blive baseret på en fremgangsmåde, hvor enten højeste bremsekraftkoefficient (»pbf_c«) eller middel fuldt udviklet deceleration (»mfdd«) sammenlignes med værdierne for et standardreferencedæk (SRTT). Den relative ydelse angives med et vådgrebsindeks (G).

- 6.2.1. For dæk i kategori C1, som er prøvet i henhold til en af procedurerne i bilag 5 til dette regulativ, skal følgende forskrifter overholdes:

Anvendelse	Indeks for vejgreb i vådt føre (G)
Vinterdæk med hastighedssymbol (»Q« eller lavere, dog ikke »H«), som angiver en maksimal tilladt hastighed på 160 km/h	≥ 0,9
Vinterdæk med hastighedssymbol (»R« eller over, inklusive »H«), som angiver en maksimal tilladt hastighed på over 160 km/h	≥ 1,0
Normalt dæk (vejkørsel)	≥ 1,1

7. ÆNDRINGER AF TYPEN AF LUFTDÆK OG UDVIDELSE AF GODKENDELSEN

- 7.1. Enhver ændring af en dæctype, der kan påvirke de i henhold til dette regulativ godkendte ydelsesegenskaber, skal meddeles til typegodkendelsesmyndigheden, der har godkendt dæktypen. Myndigheden kan derefter enten:

- 7.1.1. beslutte, at ændringerne sandsynligvis ikke vil have nogen væsentlig negativ indvirkning på de godkendte ydelsesegenskaber, og at dækket tilfredsstiller forskrifterne i dette regulativ eller

- 7.1.2. kræve, at der leveres yderligere prøveeksemplarer eller yderligere prøverapporter fra den udpegede tekniske tjeneste.

- 7.1.3. De kontraherende parter i overenskomsten, som anvender dette regulativ, underrettes i henhold til proceduren i punkt 5.3 ovenfor om godkendelse eller nægtelse af godkendelse med angivelse af ændringer.

- 7.1.4. Den typegodkendelsesmyndighed, der meddeler udvidelse af godkendelsen, tildeler et serienummer for udvidelsen, der skal anføres på meddelelsesblanketten.

8. PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

Procedurerne til sikring af produktionens overensstemmelse skal være i overensstemmelse med dem, der er fastlagt i overenskomstens tillæg 2 (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2), idet der gælder følgende krav:

- 8.1. Ethvert dæk, der godkendes i henhold til dette regulativ, skal fremstilles således, at det overholder rullestøjsemissionsgrænserne for den godkendte dæctype og forskrifterne i ovenstående punkt 6.

- 8.2. For at kontrollere overensstemmelsen, jf. punkt 8.1 ovenfor, vil der blive udtaget stikprøver af dæk med det i henhold til dette regulativ krævede godkendelsesmærke fra serieproduktionen. Den normale frekvens for kontrol af produktionens overensstemmelse bør være mindst én gang hver andet år.
- 8.2.1. Hvis der er tale om efterprøvnings af godkendelser i henhold til punkt 6.2, skal disse foretages efter samme procedure (jf. bilag 5 til dette regulativ) som den, der blev anvendt ved den oprindelige godkendelse, og den typegodkendende myndighed skal sikre sig, at alle dæk, som hører under den godkendte type, overholder godkendelsesforskrifterne. Vurderingen foretages på grundlag af de producerede mængder af dæktypen på hvert fremstillingsanlæg, idet der tages højde for fabrikantens kvalitetsstyringssystem(er). Hvis prøvningsproceduren indebærer samtidig prøvning af et antal dæk, f.eks. et sæt på fire dæk med henblik på prøvning af vejgreb i vådt føre i overensstemmelse med fremgangsmåden for standardkøretøjer i bilag 5 til dette regulativ, skal sættet anses for at være én enhed for så vidt angår beregning af det antal dæk, der skal prøves.
- 8.3. Produktionen vurderes at være i overensstemmelse med forskrifterne i dette regulativ, hvis støjni-veauet overholder grænserne i punkt 6.1 ovenfor med en yderligere tolerance på +1 dB(A) for at tage højde for udsving i masseproduktion.
9. SANKTIONER I TILFÆLDE AF PRODUKTIONENS MANGLENDE OVERENSSTEMMELSE
- 9.1. Godkendelser af en dæktype meddelt i henhold til dette regulativ kan inddrages, hvis forskrifterne i punkt 8 ovenfor ikke opfyldes, eller hvis et dæk tilhørende dæktypen overskrider grænseværdierne i punkt 8.3.
- 9.2. Hvis en kontraherende part, som anvender dette regulativ, inddrager en tidligere meddelt godkendelse, underretter denne straks de andre kontraherende parter, som anvender dette regulativ, ved hjælp af en meddelelsesblanket, der er i overensstemmelse med modellen i bilag 1 til dette regulativ.
10. ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN
- Ophører indehaveren af godkendelsen fuldstændig med at fremstille en dæktype, som er godkendt efter dette regulativ, skal han underrette den myndighed, som har meddelt godkendelsen. Efter modtagelse af den pågældende meddelelse underretter myndigheden de andre kontraherende parter i 1958-overenskomsten, som anvender dette regulativ, ved hjælp af en meddelelsesblanket, svarende til modellen i bilag 1 til dette regulativ.
11. NAVNE OG ADRESSER PÅ DE TEKNISKE TJENESTER, DER UDFØRER GODKENDELSESPRØVNINGERNE, OG PÅ DE ADMINISTRATIVE MYNDIGHEDER
- 11.1. De kontraherende parter i overenskomsten, som anvender dette regulativ, meddeler De Forenede Nationers sekretariat navne og adresser på de tekniske tjenester, som udfører godkendelsesprøvnin-ger, og på de administrative myndigheder, som meddeler typegodkendelser, og hvortil medde-lelser udstedt i andre lande om typegodkendelse eller udvidelse, nægtelse eller inddragelse af typegodkendelse skal sendes.
12. INDLEDENDE BESTEMMELSER
- 12.1. Fra ikrafttrædelsesdatoen for dette regulativ kan kontraherende parter, som anvender dette regulativ, ikke længere
- a) nægte at meddele ECE-typegodkendelse for en dæktype under dette regulativ eller
- b) forbyde salg eller ibrugtagning af et dæk,

hvis dækket falder ind under anvendelsesområdet for dette regulativ og opfylder forskrifterne i dette regulativ.

- 12.2. Fra den 4. august 2003 må kontraherende parter, som anvender dette regulativ, ikke længere udstede national typegodkendelse for en dæktype, hvis dækket falder ind under anvendelsesområdet for dette regulativ og ikke opfylder forskrifterne i dette regulativ.
- 12.3. Fra 24 måneder efter den officielle ikrafttrædelsesdato for ændringsserie 01 må kontraherende parter, som anvender dette regulativ, for så vidt angår luftdæks vejgreb på vådt underlag kun meddele godkendelse, hvis den dæktype, som skal godkendes, opfylder forskrifterne i dette regulativ som ændret ved ændringsserie 01.
- 12.4. Fra de nedenfor anførte datoer skal kontraherende parter, som anvender dette regulativ, forbyde salg eller ibrugtagning af dæk, hvis dækket falder ind under anvendelsesområdet for dette regulativ og ikke opfylder forskrifterne i dette regulativ:

for dæk i kategori C1, nominel dækbredde på op til 185	1. oktober 2009
for dæk i kategori C1, nominel dækbredde på mellem 185 og 215	1. oktober 2010
for dæk i kategori C1, nominel dækbredde over 215	1. oktober 2011
for dæk i kategori C2 og C3	1. oktober 2009

Inden de ovennævnte datoer må kontraherende parter, som anvender dette regulativ, ikke kræve, at et udskiftningsdæk, der falder ind under anvendelsesområdet for dette regulativ, skal opfylde forskrifterne i dette regulativ.

BILAG 1

MEDDELELSE

(Største format: A4 (210 × 297 mm))

Udstedt af: Myndighedens navn:

.....

vedrørende ⁽²⁾: MEDDELELSE AF GODKENDELSE
 UDVIDELSE AF GODKENDELSE
 NÆGTELSE AF GODKENDELSE
 INDDRAGELSE AF GODKENDELSE
 ENDELIGT OPHØR AF PRODUKTIONEN

af en dækttype for så vidt angår »rullestøjsemissionsniveau« og »vejgreb på vådt underlag« i henhold til regulativ nr. 117.

Godkendelse nr. Udvidelse nr.

1. Fabrikantens navn og adresse(r):
2. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle repræsentant:
3. »Dækkategori« og »anvendelsesområde« for dæktypen:
4. Mærkenavn(e) og/eller handelsbetegnelser for dæktypen:
5. Teknisk tjeneste og eventuelt godkendt prøvelaboratorium i forbindelse med godkendelse eller kontrol af overensstemmelse:
6. Rullestøjsniveau for den repræsentative dækdimension, se punkt 2.5 i regulativ nr. 117; jf. punkt 7 i prøvningsrapporten i tillægget til bilag 3: dB(A) ved referencehastighed 70/80 km/h ⁽²⁾
7. Vejgreb i vådt føre for den repræsentative dækdimension, se punkt 2.5 i regulativ nr. 117 samt afsnit 7 i prøvningsrapporten i tillægget til bilag 5: (G) ved anvendelse af køretøj eller påhængskøretøj ⁽²⁾
8. Nummer på rapport udstedt af denne tjeneste:
9. Dato på rapport udstedt af denne tjeneste:
10. Begrundelse(er) for udvidelse (i givet fald):
11. Bemærkninger:
12. Sted:
13. Dato:

14. Underskrift:
15. Bilag til denne meddelelse:
- 15.1. En fortegnelse over dokumenter, som indgår i ansøgningens dokumentation. Dokumentationen opbevares af den myndighed, som har meddelt godkendelsen, og udleveres på anmodning.
- 15.2. En fortegnelse over slidbanemønstre: For hvert mærkenavn eller hver handelsbetegnelse anføres fortegnelsen over dækdimensjonsbetegnelser samt, i tilfælde af dæk i kategori C1, mærkningen »Reinforced« (eller »Extra Load«) eller for vinterdæks vedkommende hastighedssymbolet, hvis dette er påkrævet i henhold til dette regulativs punkt 3.1.

—

⁽¹⁾ Kendingsnummer for det land, der har meddelt/udvidet/nægtet/inddraget godkendelsen (se godkendelsesbestemmelserne i regulativet).

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

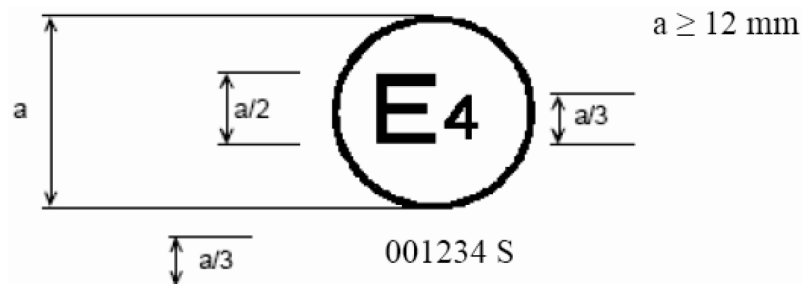
BILAG 2

UDFORMNING AF GODKENDELSESMÆRKET

(se punkt 5.4 i dette regulativ)

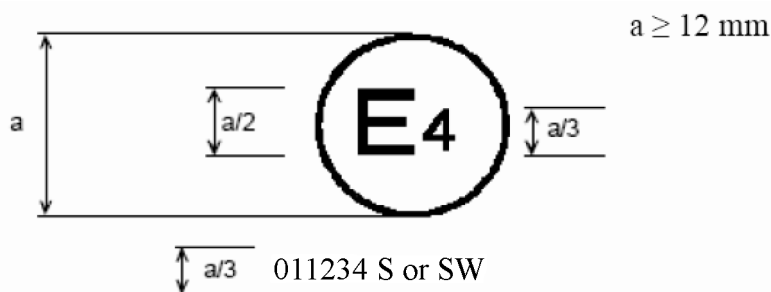
Godkendelsesmærker i overensstemmelse med regulativ nr. 117

EKSEMPEL 1

Ovenstående godkendelsesmærke på et luftdæk viser, at det pågældende dæk er godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 117 (kun mærket med S (rullestøj)) og er blevet tildelt godkendelsesnummeret 001234. De første to cifre i godkendelsesnummeret (00) angiver, at godkendelsen blev meddelt i henhold til forskrifterne i regulativet i dets oprindelige form.

EKSEMPEL 2

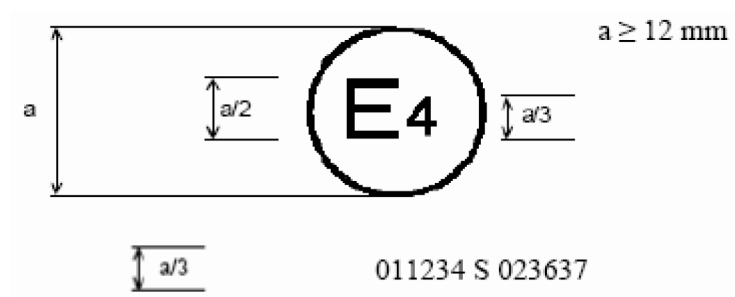

Ovenstående godkendelsesmærke viser, at det pågældende dæk er godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 117 (kun mærket med S (rullestøj) eller S (rullestøj) og W (vejgreb i vådt føre)) og er blevet tildelt godkendelsesnummeret 001234. Dette angiver, at godkendelsen omfatter S eller både SW. De første to cifre i godkendelsesnummeret (01) viser, at godkendelsen blev meddelt i henhold til ændringsserie 01.

Tillæg 1

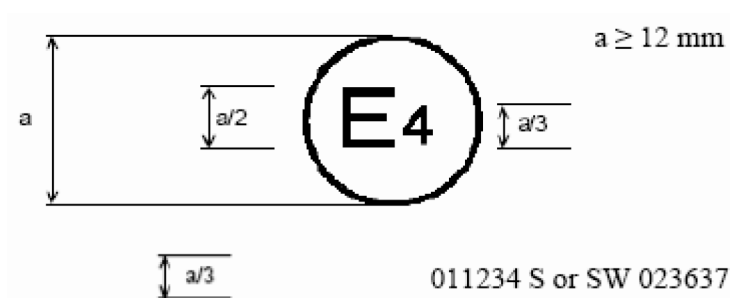
Godkendelse i henhold til Regulativ nr. 117, som falder sammen med Regulativ nr. 30 eller 54⁽¹⁾

EKSEMPEL 1

Ovenstående godkendelsesmærke viser, at det pågældende dæk er godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 117 (mærket med S (rullestøj)) og er blevet tildelt godkendelsesnummeret 011234 og i henhold til regulativ nr. 30 og er blevet tildelt godkendelsesnummeret 023637. De første to cifre i godkendelsesnummeret (01) viser, at godkendelsen blev meddelt i henhold til ændringsserie 01, men at regulativ nr. 30 allerede indeholdt ændringsserie 02.

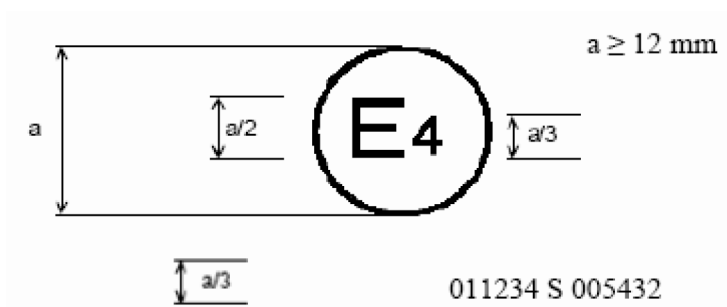
EKSEMPEL 2

Ovenstående godkendelsesmærke viser, at det pågældende dæk er godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 117 (mærket med S (rullestøj) eller SW (rullestøj og vejgreb i vådt føre)) og er blevet tildelt godkendelsesnummer 011234 og i henhold til regulativ nr. 30 med godkendelsesnummeret 023637. De første to cifre i godkendelsesnummeret (01) viser, at godkendelsen blev meddelt i henhold til ændringsserie 01, men at regulativ nr. 30 allerede indeholdt ændringsserie 02.

⁽¹⁾ Godkendelser i henhold til regulativ nr. 117 for så vidt angår dæk, der er omfattet af regulativ nr. 54, omfatter for tiden ikke krav til vejgreb i vådt føre.

EKSEMPEL 3

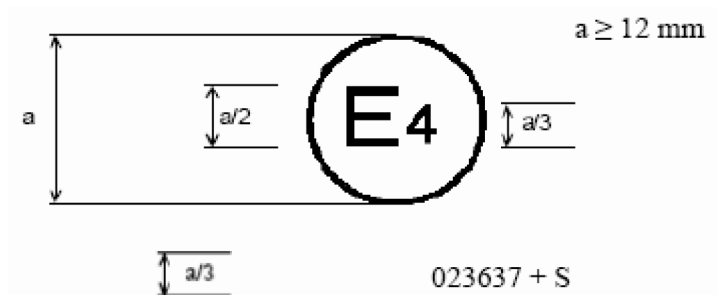

Ovenstående godkendelsesmærke viser, at det pågældende dæk er godkendt i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 117 og ændringsserie 01 og er blevet tildelt godkendelsesnummeret 011234 (kun mærket med S) og i henhold til regulativ nr. 54. Dette angiver, at godkendelsen kun vedrører rullestøj (S), eftersom dæk godkendt i henhold til regulativ nr. 54 på nuværende tidspunkt ikke kan godkendes for så vidt angår deres vejgreb i vådt føre. De første to cifre i godkendelsesnummeret i henhold til regulativ nr. 117 (01) i kombination med »S« angiver, at den første godkendelse blev meddelt i henhold til regulativ nr. 117, som omfattede ændringsserie 01. De to første cifre i regulativ nr. 54 (00) angiver, at regulativet forelå i sin oprindelige form.

Tillæg 2

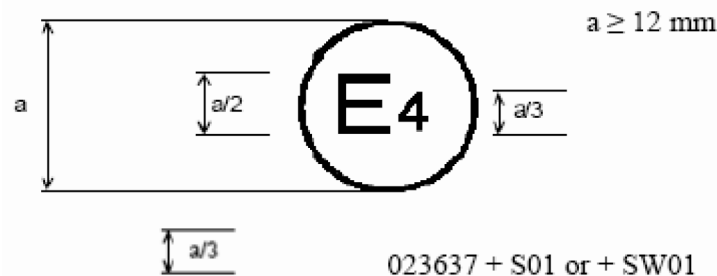
Udvidelser med henblik på at kombinere godkendelser meddelt i henhold til regulativ nr. 117, 30 eller 54 ⁽¹⁾

EKSEMPEL 1

Ovenstående typegodkendelsesmærke viser, at det pågældende dæk er godkendt første gang i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 30 og ændringsserie 02 og er blevet tildelt godkendelsesnummeret 023637. Det er også mærket med + S (rullestøj), som viser, at godkendelsen er udvidet i henhold til regulativ nr. 117. De første to cifre i godkendelsesnummeret (02) viser, at godkendelsen blev meddelt i henhold til regulativ nr. 30, som omfattede ændringsserie 02. Plustegnet (+) betyder, at den første godkendelse blev meddelt i henhold til regulativ nr. 30 og er blevet udvidet til at omfatte godkendelsen/godkendelserne fra regulativ nr. 117.

EKSEMPEL 2

Ovenstående typegodkendelsesmærke viser, at det pågældende dæk er godkendt første gang i Nederlandene (E4) i henhold til regulativ nr. 30 og ændringsserie 02 og er blevet tildelt godkendelsesnummeret 023637. Dette viser, at godkendelsen vedrører S (rullestøj) eller S (rullestøj) og W (vegreb i vådt føre). S eller SW efterfulgt af (01) betyder, at godkendelsen er blevet udvidet i henhold til regulativ nr. 117, som omfattede ændringsserie 01. De første to cifre i godkendelsesnummeret (02) viser, at godkendelsen blev meddelt i henhold til regulativ nr. 30, som omfattede ændringsserie 02. Plustegnet (+) betyder, at den første godkendelse blev meddelt i henhold til regulativ nr. 30 og er blevet udvidet til at omfatte godkendelsen/godkendelserne fra regulativ nr. 117.

⁽¹⁾ Godkendelser i henhold til regulativ nr. 117 for så vidt angår dæk, der er omfattet af regulativ nr. 54, omfatter for tiden ikke krav til vejgreb i vådt føre.

BILAG 3

PROCEDURE FOR MÅLING AF RULLESTØJSEMISSION EFTER FRILØBSMETODEN

0. INDLEDNING

I denne procedure specificeres måleinstrumenter, målebetingelser og fremgangsmåde til måling af rullestøj fra et sæt dæk, monteret på et prøvekøretøj, som ruller på en nærmere angivet kørebaneoverflade. Det maksimale lydtryk registreres ved hjælp af mikrofoner placeret i fjernfelt, når køretøjet befinder sig i friløb. Det endelige resultat bestemmes for en referencehastighed ved lineær regression. Resultatet kan ikke anvendes på rullestøj, som måles under acceleration ved motorkraft eller deceleration ved bremsning.

1. MÅLEINSTRUMENTER

1.1. Støjmålinger

Støjmåleren - eller et tilsvarende målesystem - og den af fabrikanten anbefalede vindskærm skal som minimum opfylde kravene til måleinstrumenter af type 1 i overensstemmelse med IEC 60651:1979/A1:1993, anden udgave.

Målinger udføres med frekvensvægtning A og tidsvægtning F.

Ved anvendelse af et system, der indebærer periodisk overvågning af det A-vægtede støjniveau, foretages der aflæsning med tidsintervaller på højst 30 ms.

1.1.1. Kalibrering

Ved begyndelsen og afslutningen af hvert sæt målinger skal hele målesystemet kontrolleres ved hjælp af en lydkalibreringsanordning, som opfylder forskrifterne til lydkalibreringsanordninger med en præcision af mindst klasse 1 i overensstemmelse med IEC 60942:1988. Uden at der foretages yderligere justeringer, må forskellen mellem aflæsningen ved to på hinanden følgende kontroller ikke overstige 0,5 dB. Hvis denne værdi overskrides, skal der ses bort fra de måleresultater, som er opnået efter den sidste tilfredsstillende kontrol.

1.1.2. Opfyldelse af forskrifterne

Et laboratorium, som er godkendt til at foretage kalibreringer i relation til de relevante standarder, skal en gang om året kontrollere, at lydkalibreringsanordningen opfylder kravene i IEC 60942:1988 og mindst hvert andet år kontrollere, at instrumenteringssystemet opfylder kravene i IEC 60651:1979/A1:1993, anden udgave.

1.1.3. Mikrofonens placering

Mikrofonen (eller mikrofonerne) placeres i en afstand af $7,5 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ fra referencelinjen CC' (figur 1) på prøvebanen og $1,2 \text{ m} \pm 0,02 \text{ m}$ over jorden. Den retning, i hvilken mikrofonen har størst følsomhed, skal være vandret og vinkelret på køretøjets bane (linjen CC').

1.2. Hastighedsmålinger

Køretøjets hastighed måles med instrumenter med en præcision på $\pm 1 \text{ km/h}$ eller bedre, når køretøjets forende har nået linjen PP' (figur 1).

1.3. Temperaturmålinger

Måling af lufttemperaturen og prøvebanens overfladetemperatur er obligatorisk.

Temperaturmålingsanordningerne skal sikre en nøjagtighed på $\pm 1 \text{ }^\circ\text{C}$.

1.3.1. Lufttemperatur

Temperaturføleren placeres på et uhindret sted tæt ved mikrofonen på en sådan måde, at den påvirkes af luftstrømmen og er beskyttet mod direkte sol. Denne beskyttelse kan opnås ved hjælp af en skærm eller tilsvarende anordning. Føleren bør placeres i en højde af $1,2 \pm 0,1 \text{ m}$ over prøvebanen for at mindske virkningen af varmestrålingen fra prøvebanen ved lave luftstrømme.

1.3.2. Prøvebanens overfladetemperatur

Temperaturføleren placeres på et sted, hvor temperaturen er repræsentativ for temperaturen i hjulsporene, uden at den påvirker lydmålingen.

Benyttes der instrumenter med kontakttemperaturføler, skal der påføres varmeledende pasta mellem overfladen og føleren for at sikre korrekt varmekontakt.

Hvis der benyttes et strålingstermometer (pyrometer), bør der vælges en højde, som sikrer, at et målingssted med en diameter på $\geq 0,1$ m er dækket.

1.4. Vindmåling

Anordningen skal kunne måle vindhastigheden med en nøjagtighed på ± 1 m/s. Vinden måles i højde med mikrofonen. Vindretningen registreres med reference til kørselsretningen.

2. MÅLEBETINGELSER

2.1. Prøveanlægget

Målepladsen skal bestå af et midterafsnit, omgivet af et tilnærmelsesvis fladt prøveareal. Måleafsnittet skal være plant og måleoverfladen skal være tør og ren ved alle målinger. Måleoverfladen må ikke køles kunstigt under og inden prøvningen.

Prøvebanen skal være udlagt således, at der er frit lydfelt mellem lydkilde og mikrofon for måling med en nøjagtighed på 1 dB(A). Disse betingelser anses for opfyldt, hvis der ikke er store, lydreflekterende genstande som hegn, klipper, broer eller bygninger inden for 50 m fra midten af måleafsnittet. Prøvebanens overflade og dimensioner skal være i overensstemmelse med bilag 4.

En midterste del med en radius på mindst 10 m skal være fri for løs sne, højt græs, løs jord, slagger eller lignende. Der må ikke være hindringer, som kan påvirke lydfeltet i nærheden af mikrofonen, og der må ikke befinde sig personer mellem mikrofonen og lydkilden. Operatøren, som foretager målingerne, samt eventuelle tilskuere skal være placeret således, at måleinstrumenternes visning ikke påvirkes.

2.2. Vejrforhold

Måling må ikke finde sted under ugunstige vejrforhold. Det skal være sikret, at resultaterne ikke påvirkes af vindstød. Prøvning må ikke finde sted, hvis vindhastigheden i mikrofonens højde er større end 5 m/s.

Måling må ikke finde sted, hvis lufttemperaturen er lavere end 5 °C eller højere end 40 °C, eller prøvebanens temperatur er lavere end 5 °C eller højere end 50 °C.

2.3. Omgivende støj

2.3.1. Baggrundsstøjniveauet (herunder vindstøj) skal være mindst 10 dB(A) under den målte rullestøj. Der kan monteres en egnet vindskærm på mikrofonen, men der skal i så fald tages hensyn til dens påvirkning af mikrofonens følsomhed og retningskarakteristik.

2.3.2. Der skal ses bort fra eventuelle målinger, som er foretaget under indvirkning af en høj lyd, der synes at være uden forbindelse med dækkenes almindelige lyd-karakteristik.

2.4. Forskrifter for prøvekøretøjet

2.4.1. Generelt

Prøvekøretøjet skal være et motorkøretøj med fire enkelthjul på to aksler.

2.4.2. Køretøjets belastning

Køretøjet skal være lastet således, at de i punkt 2.5.2 angivne belastninger af dækkene er overholdt.

2.4.3. Akselafstand

Akselafstanden mellem de to aksler, der er monteret med prøvedæk, skal være mindre end 3,50 m for dæk i kategori C1 og mindre end 5 m for dæk i kategori C2 og C3.

2.4.4. Foranstaltninger med henblik på at mindske køretøjets indvirkning på lydtryksmålingerne

For at sikre, at rullestøjen ikke påvirkes nævneværdigt af prøvekøretøjets konstruktion, gælder følgende forskrifter og henstillinger:

2.4.4.1. Forskrifter:

- a) Der må ikke være monteret stænklapper eller andet ekstra stænkafskæringsudstyr.
- b) Der må ikke være dele umiddelbart omkring fælge og dæk, som kan skærme for rullestøjen.
- c) Hjulenes sporing (spidsning, hældning udefter, styreboltens bagudhældning) skal være i fuld overensstemmelse med køretøjsfabrikantens henstillinger.
- d) Der må ikke anbringes supplerende lyddæmpende materiale i hjulkasserne eller under undervognen.
- e) Hjulophænget skal være i så god stand, at det ikke resulterer i en unormal nedsættelse af frihøjden, når køretøjet er lastet i overensstemmelse med prøvningsforskrifterne. Anordninger til regulering af karosseriets højde skal, hvis de forefindes, justeres, så der bliver en frihøjde under prøvningen, som er normal for et køretøj i ulastet tilstand.

2.4.4.2. Henstillinger med henblik på at undgå parasitstøj:

- a) Det anbefales at fjerne eller ændre komponenter på køretøjet, hvis disse kan bidrage til køretøjets baggrundsstøj. Hvis noget fjernes eller ændres, skal det anføres i prøvningsrapporten.
- b) Under prøvningen bør det sikres, at bremserne er fuldt løsnet, så der ikke opstår bremsestøj.
- c) Det bør sikres, at ingen elektriske ventilatorer er i gang.
- d) Køretøjets vinduer og eventuelt soltag skal være lukket under prøvningen.

2.5. Dæk

2.5.1. Generelt

Prøvekøretøjet skal være monteret med fire identiske dæk. For så vidt angår dæk med et belastningsindeks på over 121 og uden mærkning om tvillingmontering, skal to af disse dæk af samme type og samme gruppe monteres på prøvekøretøjets bagaksel; forakslen monteres med dæk, hvis bæreevne passer til akselbelastningen, og som er slidt ned til minimumsdybden for at mindske virkningen af rullestøj, dog under overholdelse af et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau. Vinterdæk, som i nogle medlemsstater må forsynes med pigge til forøgelse af friktionen, afprøves uden pigge. Dæk, som stiller specielle krav til monteringen, afprøves i overensstemmelse med sådanne krav (f.eks. omdrejningsretning). Dækkene skal have fuld mønsterdybde før tilkørsel.

Dækkene skal afprøves på fælge, der er tilladt ifølge dækfabrikanten.

2.5.2. Dækkenes belastning

Prøvningsbelastningen Q_t på hvert dæk på prøvekøretøjet skal være 50 % til 90 % af referencebelastningen Q_r , men den gennemsnitlige prøvningsbelastning $Q_{t,avr}$ på alle dæk skal være $75 \% \pm 5 \%$ af referencebelastningen Q_r .

For alle dæk skal referencebelastningen Q_r svare til den maksimale masse, der er knyttet til dækkets belastningsindeks. Består belastningsindekset af to tal, som er adskilt af en skråstreg (/), skal det første af disse benyttes.

2.5.3. Dæktryk

Hvert af de på prøvekøretøjet monterede dæk justeres til et prøvningsdæktryk på P_t , som ikke er større end referencetrykket P_r og ligger i intervallet:

$$P_r \cdot \left(\frac{Q_t}{Q_r} \right)^{1,25} \leq P_t \leq 1,1 P_r \cdot \left(\frac{Q_t}{Q_r} \right)^{1,25}$$

For kategori C2 og kategori C3 er referencetrykket P_r det dæktryk, der er angivet på trykindekset på dæksiden.

For kategori C1 er referencetrykket $P_r = 250$ kPa for »standarddæk« og 290 kPa for »reinforced« dæk, minimumsprøvetrykket skal være $P_t = 150$ kPa.

2.5.4. Forberedelser inden prøvningen

Dækkene tilkøres inden prøvningen for at fjerne compoundnoder eller andre dækmønsteregenskaber hidrørende fra vulkaniseringen. Dette kræver sædvanligvis ca. 100 kilometers normal kørsel på vej.

Dækkene monteres på prøvekøretøjet med samme rotationsretning, som benyttedes ved tilkørsel af dækkene.

Dækkene varmes op før prøvningen ved kørsel under prøvningsbetingelser.

3. MÅLEMETODE

3.1. Generelle prøvningsbetingelser

Ved alle målinger køres køretøjet i lige linje gennem måleafsnittet (AA' til BB'), så køretøjets midterplan i længderetningen er så tæt som muligt ved linjen CC'.

Når prøvekøretøjets forende har nået linjen AA', skal køretøjets fører have stillet gearvælgeren i neutralstilling og slukket motoren. Afgiver køretøjet under målingen unormal støj (f.eks. støj fra ventilatoren eller fra selvtænding), skal prøvningen gentages.

3.2. Art og antal målinger

Det maksimale lydtryk i A-vægtede decibel dB(A) måles med én decimal, når køretøjet kører i friløb mellem linjerne AA' og BB' (figur 1 — køretøjets forende på linje AA' og køretøjets bagende på linje BB'). Denne værdi regnes for måleresultatet.

Der foretages mindst fire målinger på hver side af prøvekøretøjet ved prøvningshastigheder under referencehastigheden, jf. punkt 4.1, og mindst fire målinger ved prøvningshastigheder over referencehastigheden. Hastighederne skal være tilnærmelsesvis ligeligt fordelt i det i punkt 3.3 angivne hastighedsområde.

3.3. Prøvningshastigheder

Prøvekøretøjets hastigheder skal ligge i området:

a) fra 70 km/h til 90 km/h for dæk i kategori C1 og C2

b) fra 60 km/h til 80 km/h for dæk i kategori C3.

4. VURDERING AF RESULTATERNE

Målingerne betragtes som ugyldige, hvis der registreres unormal afvigelse mellem værdierne (se punkt 2.3.2. i dette bilag).

4.1. Bestemmelse af prøvningsresultatet

Referencehastigheden V_{ref} til bestemmelse af det endelige måleresultat skal være:

a) 80 km/h for dæk i kategori C1 og C2

b) 70 km/h for dæk i kategori C3.

4.2. Regressionsanalyse på rullestøjmålinger

Rullestøjen L_R i dB(A) bestemmes ved regressionsanalyse på grundlag af udtrykket:

$$L_R = \bar{L} - a \cdot \bar{v}$$

hvor:

\bar{L} er gennemsnittet af de målte rullestøjsniveauer L_i i dB(A):

$$\bar{L} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_i$$

n er antal målinger ($n \geq 16$)

\bar{v} er gennemsnittet af den logaritmiske hastighed V_i :

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n v_i \text{ with } v_i = \lg(V_i/V_{\text{ref}})$$

a idet a er regressionslinjens hældning i dB(A):

$$a = \frac{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})(L_i - \bar{L})}{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})^2}$$

4.3. Temperaturkorrektion

For dæk i kategori C1 og C2 skal det endelige resultat omregnes til en referenceprøvningsoverfladetemperatur ϑ_{ref} ved hjælp af temperaturkorrektion i overensstemmelse med følgende:

$$L_R(\vartheta_{\text{ref}}) = L_R(\vartheta) + K(\vartheta_{\text{ref}} - \vartheta)$$

hvor ϑ = den målte temperatur af prøveoverfladen
 ϑ_{ref} = 20 °C,

For dæk i kategori C1 er koefficienten $K - 0,03$ dB(A)/°C, når $\vartheta > \vartheta_{\text{ref}}$ og $-0,06$ dB(A)/°C når $\vartheta < \vartheta_{\text{ref}}$.

For dæk i kategori C2 er koefficienten $K - 0,02$ dB(A)/°C

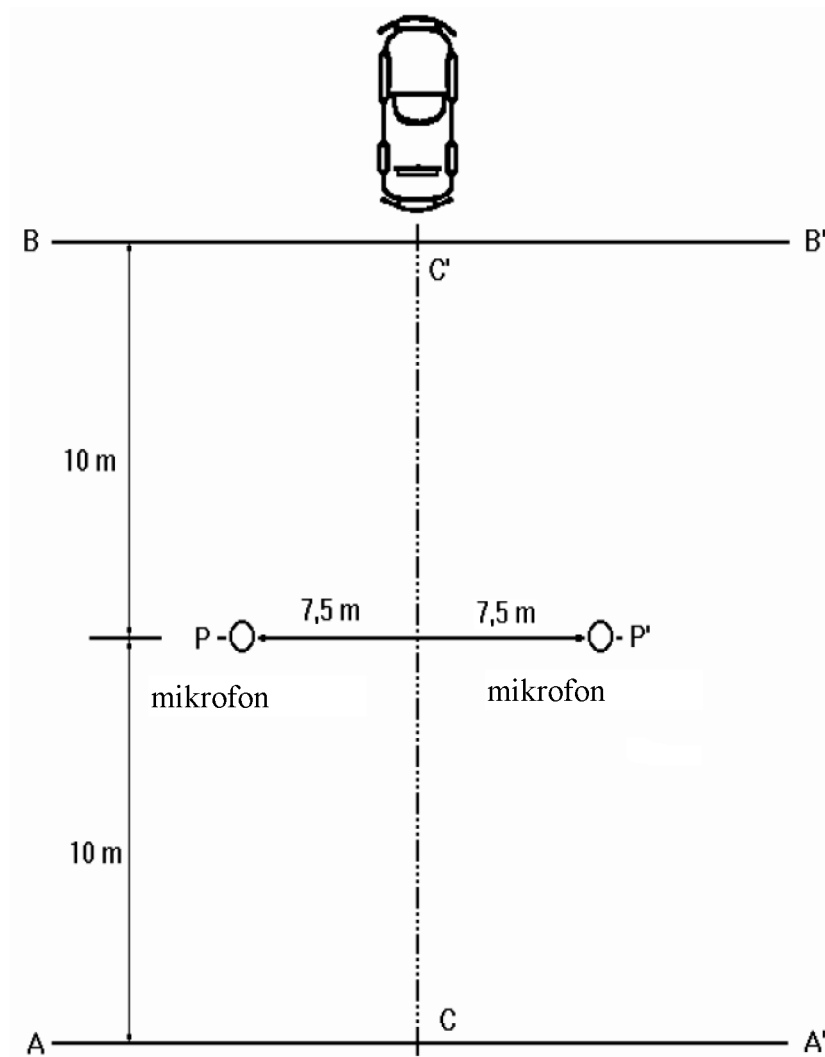
Hvis den målte prøveoverfladetemperatur ikke ændrer sig mere end 5 °C ved alle de målinger, som er nødvendige for at bestemme lydtrykket af et sæt dæk, er det tilstrækkeligt at foretage temperaturkorrektion af det endelige rullestøjsniveau ved hjælp af det aritmetiske gennemsnit af de målte temperaturer. I andre tilfælde skal hvert målt støjniveau L_i korrigeres ved hjælp af temperaturen på det tidspunkt, hvor støjen blev registreret.

Ved dæk i kategori C3 foretages ikke temperaturkorrektion.

4.4. For at tage hensyn til eventuelle unøjagtigheder i måleinstrumenterne, skal resultaterne i henhold til punkt 4.3 reduceres med 1 dB(A).

4.5. Det endelige resultat, den temperaturkompenserede rullestøj $L_R(\vartheta_{\text{ref}})$ i dB(A), afrundes nedad til nærmeste hele tal.

Figur 1
Mikrofonplaceringer ved måling

Tillæg

Prøvningsrapport

DEL 1 — RAPPORT

1. Typegodkendelsesmyndighed eller teknisk tjeneste:
2. Ansøgers navn og adresse:
3. Prøvningsrapport nr.:
4. Fabrikant og mærkenavn eller handelsbetegnelse:
5. Dækkategori (C1, C2 eller C3):
6. Anvendelseskategori:
7. Rullestøj i henhold til punkt 4.4. og 4.5. i bilag 3: dB(A) ved en referencehastighed på 70/80 km/h ⁽¹⁾
8. Eventuelle bemærkninger:
9. Dato:
10. Underskrift:

DEL 2 — PRØVNINGSDATA

1. Prøvningsdato:
2. Prøvningskøretøj (mærke, model, årgang, ændringer osv.):
- 2.1. Prøvningskøretøjets akselafstand: mm
3. Prøvebanens placering:
- 3.1. Dato for prøveanlæggets certificering i henhold til ISO 10844:1994:
- 3.2. Udstedt af:
- 3.3. Certificeringsmetode:
4. Dækprøvningsdetaljer:
- 4.1. Dækdimensjonsbetegnelse:
- 4.2. Dækanvendelsesbeskrivelse:
- 4.3. Referencedæktryk: kPa
- 4.4. Prøvningsdata

	Venstre fordæk	Højre fordæk	Venstre bagdæk	Højre bagdæk
Prøvningsmasse (kg)				
Belastningsindeks (%)				
Dæktryk (koldt) (kPa)				

4.5. Kode for prøvafølgens bredde:

4.6. Temperaturmålingssensortype:

5. Endelige prøvningsresultater:

Forløb nr.	Prøvnings- hastighed km/h	Kørselsret- ning	Målt rullestøj venstre ^(?) dB(A)	Målt rullestøj højre ^(?) dB(A)	Lufttemp. °C	Banetemp. °C	Rullestøj venstre ^(?) tempera- turkorri- geret dB(A)	Rullestøj højre ^(?) tempera- turkorri- geret dB(A)	Bemærk- ninger
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									

5.1. Regressionslinjens hældning:

5.2. Temperaturkompenseret rullestøj iht. punkt 4.3. i bilag 3: dB(A)

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

^(?) I forhold til køretøjet.

BILAG 4

SPECIFIKATIONER FOR PRØVEANLÆGGET

1. INDLEDNING

Dette bilag beskriver specifikationerne for prøvebanens fysiske beskaffenhed og anlæggelse. Disse specifikationer er baseret på en særlig standard⁽¹⁾ og beskriver den nødvendige fysiske beskaffenhed samt prøvningsmetoderne for disse karakteristika.

2. KRAV TIL OVERFLADENS FYSISKE BESKAFFENHED

En overflade anses for at opfylde kravene i denne standard, hvis det ved måling er konstateret, at dens tekstur og porevolumen samt lydabsorptionskoefficient opfylder kravene i punkt 2.1 til 2.4, og hvis kravene til dens udformning (punkt 3.2) er opfyldt.

2.1. Residualporevolumen

Residualporevolumen VC (voids content) for prøvestrækningens belægningsblanding må ikke være større end 8 %. (jf. punkt 4.1 for så vidt angår fremgangsmåden ved måling heraf).

2.2. Lydabsorptionskoefficient

Opfylder overfladen ikke kravet til residualporevolumen, kan den kun godkendes, hvis lydabsorptionskoefficienten $\alpha \leq 0,10$. (jf. punkt 4.2 for så vidt angår fremgangsmåden ved måling heraf). Kravene i punkt 2.1 og 2.2 er også opfyldt, hvis kun lydabsorptionen er blevet målt, og det har vist sig, at $\alpha \leq 0,10$.

NB: Den mest relevante særlige faktor er lydabsorptionen, selv om residualporevolumen er bedst kendt blandt vejbyggere. Lydabsorptionen skal imidlertid kun måles, hvis overfladen ikke opfylder porekravet. Dette skyldes, at residualporevolumen er forbundet med relativt stor usikkerhed med hensyn til både målinger og relevans, og visse overflader kan derfor fejlagtigt afvises, hvis vurderingen alene baseres på måling af porerne.

2.3. Teksturdybde

Teksturdybden (TD) målt efter den volumetriske metode (se punkt 4.3 nedenfor) skal være:

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4. Overfladens ensartethed

Der bør udvises al mulig omhu for at sikre, at prøveområdet overflade bliver så ensartet som muligt. Dette omfatter tekstur og porevolumen, men tillige bemærkes, at hvis tromling viser sig mere effektiv nogle steder end andre, kan tekturen være anderledes, og der kan også forekomme ujævnheder, som kan forårsage stød.

2.5. Prøveperiode

For at sikre, at overfladen fortsat opfylder kravene til tekstur og porevolumen eller til lydabsorption, skal den regelmæssigt kontrolleres med følgende intervaller:

a) kontrol af residualporevolumen (VC) eller lydabsorption (α):

når overfladen er ny:

Opfylder en ny overflade kravene, er ingen yderligere periodisk kontrol nødvendig. Opfylder en overflade ikke kravene, når den er ny, vil den kunne gøre det senere, da overflader typisk bliver fyldt op og komprimeret med tiden.

⁽¹⁾ ISO 10844:1994.

3.2.1.3. slidlagets tykkelse skal være ≥ 30 mm

3.2.1.4. bindemidlet skal være umodificeret penetrationsasfalt.

3.2.2. Retningslinjer for udformningen

En sigtekurve, som opfylder de pågældende krav, er vist i figur 2. Den kan anvendes som vejledning ved udformningen af prøveanlægget. Endvidere er der i tabel 1 opstillet retningslinjer med henblik på opnåelse af ønsket tekstur og holdbarhed. Sigtekurven er en funktion af formlen:

$$P \text{ (gennemfaldsprocent)} = 100 \cdot (d/d_{\max})^{1/2}$$

hvor:

d = sigtemaskernes kvadratmål i mm

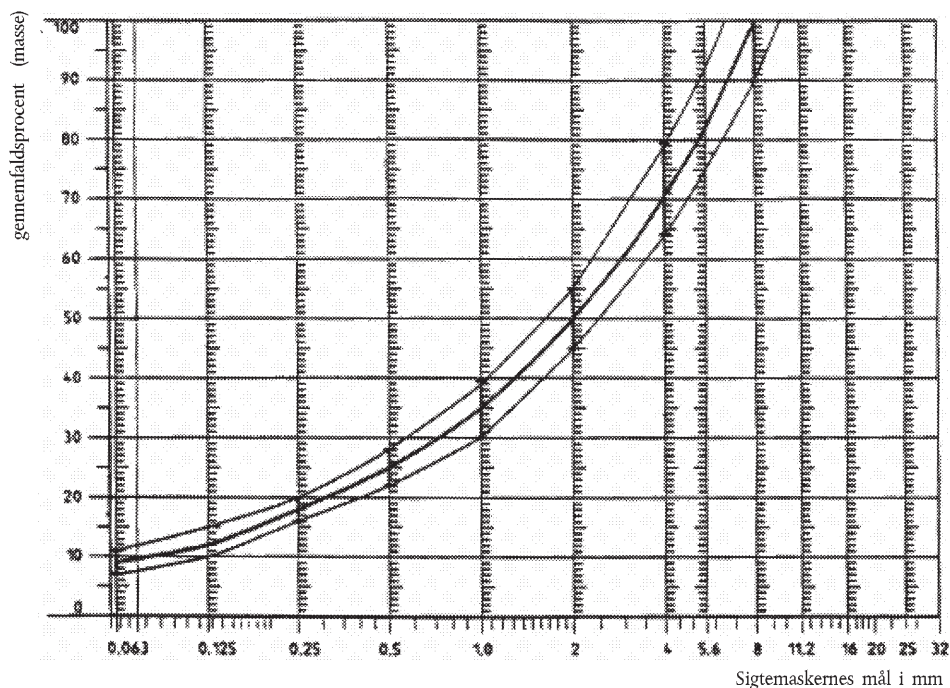
d_{\max} = 8 mm for middelkurven

10 mm for mindstetolerancekurven

6,3 mm for størstetolerancekurven.

Figur 2.

Sigtekurve for materialet i asfaltblandingen, med tolerancer

Herudover anbefales følgende:

- Sandfraktionen ($0,063 \text{ mm} < \text{sigtemaskernes kvadratmål} < 2 \text{ mm}$) må ikke omfatte mere end 55 % natursand og skal omfatte mindst 45 % knust sand.
- Bærelag og bundsikringslag skal sikre god stabilitet og god ensartethed i overensstemmelse med korrekt vejbygningspraksis.
- Småskærvene skal være knust (100 % brudflader), og de skal være af vanskeligt knusbart materiale.

- d) Småskærverne i blandingen skal være udvaskede.
- e) Der må ikke fyldes ekstra småskærver på overfladen.
- f) Bindemidlets hårdhed, udtrykt som penetrationsværdi, skal være 40-60, 60-80 eller endog 80-100 alt efter klimaforholdene i landet. Generelt gælder, at der skal anvendes det efter sædvanlig praksis hårdest mulige bindemiddel
- g) Blandingens temperatur inden tromling skal vælges således, at det krævede porevolumen fremkommer ved den efterfølgende tromling. For at øge sandsynligheden for, at specifikationerne i punkt 2.1 til 2.4 bliver opfyldt, skal lejringstætheden findes ikke blot ved det rette valg af blandingstemperatur, men også ved et passende antal tromlinger og valget af tromletype.

Tabel 1

Retningslinjer for udformningen

	Måleværdier		Tolerancer
	Samlet masse af blanding	Af kornblandingsmassen	
Skærvemasse, sigtemaskernes kvadratmål (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Sandmasse 0,063 < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Fillermasse SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 5
Bindemiddelmasse (asfalt)	5,8 %	ikke anført	± 0,5
Største skærvemål	8 mm		6,3-10
Bindemiddelhårdhed	(jf., punkt 3.2.2, litra f))		
Glatstensværdi (PSV)	> 50		
Lejringstæthed i forhold til Marshalllejringstæthed	98 %		

4. PRØVNINGSMETODE

4.1. Måling af residualporevolumen

Til gennemførelse af denne måling skal der udtages borekerner mindst fire steder, som er jævnt fordelt på prøveområdet mellem linjerne AA og BB (jf. figur 1). For at undgå uensartethed og ujævnheder i hjulsporene bør der ikke udtages borekerner i selve hjulsporene, men kun tæt ved disse. Mindst to borekerner skal udtages tæt ved hjulsporene, og mindst en borekerne skal udtages ca. midtvejs mellem hjulsporene og hver mikrofonpost.

Er der grund til at antage, at kravet om ensartethed ikke er opfyldt (jf. punkt 2.4), skal der udtages borekerner flere steder på prøveområdet.

Residualporevolumen skal bestemmes for hver borekerne, derefter beregnes gennemsnitsværdien for alle borekerne og sammenholdes med kravet i punkt 2.1. I øvrigt må ingen borekerne have en poreværdi på over 10 %.

Ved anlæg af prøveområdet må det erindres, at der kan opstå problemer, når der skal udtages borekerner, hvis området opvarmes ved hjælp af rør eller el-kabler. Varme anlæggene må planlægges omhyggeligt under hensyn til udtagning af borekerner. Det anbefales at lade nogle få pletter på ca. 200 × 300 mm stå, hvor der ikke er rør og kabler, eller at lægge disse så dybt, at udtagning af borekerner fra slidlaget ikke vil beskadige dem.

4.2. Lydabsorptionskoefficient

Lydabsorptionskoefficienten (normalt indfald) måles ved hjælp af impedansrørmetoden under anvendelsen af fremgangsmåden i ISO 10534-1:1996 eller ISO 10534-2:1998.

For prøvelegemer gælder samme krav som med hensyn til residualporevolumen (jf. punkt 4.1). Lydabsorptionen skal måles i frekvensområderne 400-800 Hz og 800-1 600 Hz (i hvert fald i centerfrekvenserne af 1/3-oktavs-bånd), og størsteværdierne skal fastlægges for begge disse frekvensbånd. Derefter beregnes gennemsnitsværdien for alle borekerner, og denne udgør det endelige resultat.

4.3. Måling af teksturdybden

Som led i denne standard skal der foretages måling af teksturdybden mindst ti steder med lige store mellemrum langs prøvestrækningens hjulspor, og gennemsnitsværdien sammenlignes med den foreskrevne mindste teksturdybde, jf. ISO-standard 10844:1994 for så vidt angår fremgangsmåden.

5. TIDSMÆSSIG STABILITET OG VEDLIGEHOLDELSE

5.1. Tidsfaktorens betydning

Som tilfældet er med mange andre overflader, kan det påregnes, at de rullestøjsniveauer, som måles på prøveoverfladen, vil stige svagt i løbet af de første 6-12 måneder efter anlæggelsen.

Overfladen vil tidligst erhverve de krævede karakteristika fire uger efter anlæggelsen. Tidsfaktorens betydning er sædvanligvis mindre i forbindelse med lastbilstøj end i forbindelse med personbilstøj.

Den tidsmæssige stabilitet bestemmes hovedsagelig af den tilslibning og komprimering, som sker ved kørsel på overfladen. Den skal kontrolleres med mellemrum som anført i punkt 2.5.

5.2. Vedligeholdelse af overfladen

Affaldsmateriale og støv, som i væsentlig grad kan formindske teksturdybden, skal fjernes fra overfladen. I lande med vinterklima anvendes der undertiden salt til afisning. Salt kan ændre overfladen midlertidigt eller endog vedvarende på en sådan måde, at støjniveauet stiger, og anvendelse af salt kan derfor ikke anbefales.

5.3. Nyasfaltering af prøveområdet

Bliver det nødvendigt at reparere prøveanlægget, er det sædvanligvis tilstrækkeligt at nyasfaltere prøvestrækningen (med en bredde af tre meter, jf. figur 1) under forudsætning af, at det øvrige prøveområde opfylder kravene til residualporevolumen eller lydabsorption, da måling fandt sted.

6. DOKUMENTER VEDRØRENDE ANLÆGGET OG DE DER UDFØRTE PRØVER

6.1. Dokument vedrørende prøveanlægget

Følgende oplysninger anføres i en skriftlig beskrivelse af prøveanlægget:

6.1.1. Prøveanlæggets placering

6.1.2. Bindemiddeltpe og -hårdhed, kornblandingstype, betonblandings største teoretiske tæthed (DR), slidlagets tykkelse og sigtekurven som fastlagte ud fra de borekerner, der er udtaget af prøvebanen

6.1.3. Komprimeringsmetode (f.eks. tromletype og -vægt, antal tromlinger)

6.1.4. Blandingens temperatur, den omgivende lufts temperatur og vindhastigheden under anlæggelse af overfladen

6.1.5. Dato for anlægning af overfladen og entreprenørens navn

6.1.6. Alle prøveresultater eller i det mindste det seneste af disse, herunder:

6.1.6.1. residualporevolumen af hver borekerne

- 6.1.6.2. de steder inden for prøveområdet, hvor borekerner til måling af porevolumen er udtaget
 - 6.1.6.3. lydabsorptionskoefficient for hver borekerne (hvis målt); resultaterne for hver borekerne og hvert frekvensområde samt det samlede gennemsnit anføres
 - 6.1.6.4. de steder inden for prøveområdet, hvor borekerner til måling af absorptionen er udtaget
 - 6.1.6.5. teksturdybden, herunder antallet af prøver samt standardafvigelse
 - 6.1.6.6. den institution, som er ansvarlig for prøvningerne i henhold til punkt 6.1.6.1 og 6.1.6.2, og den type materiel, der er anvendt
 - 6.1.6.7. datoen for foretagelse af prøve(r) og datoen for udtagelse af borekerner af forsøgsstrækningen.
- 6.2. Dokument vedrørende prøvninger med hensyn til overfladestøj fra køretøjer
- I det dokument, der beskriver støjprøvningen/prøvningerne, skal anføres, om alle krav er opfyldt eller ej. Der henvises til det i punkt 6.1 omhandlede dokument, som beskriver, hvilke resultater der viser dette.
-

BILAG 5

PRØVNINGSMETODE TIL MÅLING AF VÅDGREB

1. GENERELLE PRØVNINGSBETINGELSER

1.1. Banens egenskaber

Banen skal have en tæt asfalteret overflade med en stigning, der ikke i nogen retninger overstiger 2 %. Den skal være af ensartet alder, sammensætning og slidtage og må ikke have løst materiale eller belægninger af fremmedlegemer. Småskærvens størrelse skal være 10 mm (der tillades tolerancer fra 8 mm til 13 mm), og sanddybden, målt i henhold til ASTM E-965, skal være $0,7 \pm 0,3$ mm.

Overfladefriktionsværdien for den vædede bane bestemmes ved en af følgende metoder:

1.1.1. Referencedæksmetoden (Standard reference test tyre (SRTT))

Ved prøvning med SRTT og ved den i punkt 2.1 angivne metode skal den gennemsnitlige højeste bremsekraftkoefficient (pbfc) være mellem 0,6 og 0,8. De målte værdier korrigeres for temperaturvirkninger efter følgende formel:

$$pbfc = pbfc \text{ (målt)} + 0,003 \cdot 5(t - 20)$$

hvor »t« er den vædede banes overfladetemperatur udtrykt i °C.

Prøvningen gennemføres på samme bane og langside, som anvendes til prøvningen af vejgreb i vådt føre.

1.1.2. Metoden »British pendulum number« (BPN)

Det gennemsnitlige British pendulum number (BPN) for den vædede bane, målt i henhold til proceduren i American Society for Testing and Materials (ASTM) standard 303-93 (fornyset godkendelse i 1998), og ved anvendelse af det i ASTM standard E 501-94 specificerede underlag, skal være mellem 40 og 60 efter temperaturkorrektur. Hvis pendulfabrikanten ikke har givet anbefalinger vedrørende temperaturkorrektur, kan følgende formel anvendes:

$$BPN = BPN \text{ (målt værdi)} + 0,34 \cdot t - 0,0018 \cdot t^2 - 6,1$$

hvor »t« er den vædede banes overfladetemperatur udtrykt i °C.

På de af anlæggets baner, der skal anvendes til prøvning af vådgreb, måles BPN ved intervaller på 10 m langs banens langside. BPN måles 5 gange ved hvert punkt, og variationskoefficienten for BPN-gennemsnittene må højst være 10 %.

1.1.3. Den typegodkendende myndighed skal på baggrund af dokumentation fra prøvningsrapporter sikre sig, at banens egenskaber opfylder betingelserne

1.2. Vædning

Overfladen kan vædes fra banens side eller ved hjælp af et sprinklersystem indbygget i prøvningskøretøjet eller påhængsvognen.

Såfremt der anvendes et system i banens side, vædes prøvningsoverfladen i mindst en halv time forud for prøvningen for at udligne overfladens og vandets temperatur. Det anbefales, at vædning fra banens side foregår uafbrudt under hele prøvningen.

Vanddybden skal være mellem 0,5 og 1,5 mm.

1.3. Vindforholdene må ikke påvirke vædningen af overfladen (anvendelse af vindskærme er tilladt).

Den vædede overflades temperatur skal være mellem 5 °C og 35 °C og må under prøvningen ikke variere mere end 10 °C.

2. PRØVNINGSFORSKRIFTER

Den komparative vådgrebsydelse bestemmes enten ved hjælp af:

- a) en påhængsvogn eller et specialkøretøj til vurdering af dæk eller
- b) en standardfremstillet personvogn (klasse M₁ som defineret i den konsoliderede resolution om køretøjers konstruktion (R.E.3), jf. dokument TRANS/WP.29/78/Rev.1/Amend. 2, som ændret ved Amend. 4).

2.1. Fremgangsmåde for anvendelse af påhængsvogn eller specialkøretøj til vurdering af dæk

2.1.1. Påhængsvognen og det trækkende køretøj eller køretøjet til dækvurdering skal opfylde følgende forskrifter:

2.1.1.1. Den/det skal være i stand til at overskride den øvre grænse for prøvningshastigheden på 67 km/h og til at fastholde den påkrævede prøvningshastighed på 67 ± 2 km/h ved anvendelse af det maksimale bremsekraftniveau.

2.1.1.2. Den/det skal være udstyret med en aksel med en enkelt prøvningsanordning med et hydraulisk bremse og aktiveringssystem, som kan betjenes fra det trækkende køretøj, hvis et sådant anvendes. Bremsesystemet skal kunne levere et tilstrækkeligt bremsemoment til at opnå den højeste bremsekraftkoefficient med den række dækdimensioner og dækbelastninger, der skal prøves.

2.1.1.3. Den/det skal kunne fastholde prøvehjul og dækenhedens sporing i længderetningen (spidsning) og hældning udefter under hele prøvningen inden for $\pm 0,5^\circ$ af de statiske tal, der blev opnået med prøvedækket i belastet tilstand.

2.1.1.4. Hvis der anvendes en påhængsvogn, skal den mekaniske koblingsanordning mellem det trækkende køretøj og påhængsvognen ved sammenkobling af disse være sådan udformet, at trækbommen eller en del af denne på den påhængsvogn, hvorpå udstyret til måling af bremsekraft er integreret, er vandret eller hælder nedad fra bagende til forende med en vinkel på maksimalt 5° . Afstanden i længderetningen fra midterlinjen for koblingens artikulationspunkt til midterlinjen for påhængskøretøjets aksel skal være mindst 10 gange påkoblingshøjden.

2.1.1.5. Hvis der er tale om køretøjer med indbygget banesprinklersystem, skal vanddysen/vanddyserne være sådan udformet, at den resulterende vandfilm afskæres ensartet mindst 25 mm ud over dækkontaktfladens bredde. Dysen/dyserne rettes nedad med en vinkel på mellem 20° og 30° og skal være i kontakt med baneoverfladen 250 mm-450 mm foran dækkontaktfladens centrum. Dysens/dysernes højde skal være 25 mm eller have en minimumshøjde, hvorved eventuelle forhindringer på baneoverfladen undgås, uden dog at overskride maks. 100 mm. Vandtilførslen skal være så stor, at der sikres en vanddybde på 0,5 mm-1,5 mm, og den skal være ensartet under hele prøvningen inden for $\pm 10\%$. Bemærk, at den typiske mængde til prøvning ved 65 km/h vil være 18 l s^{-1} pr. meter vædet baneoverflade i bredden.

Systemet skal kunne levere vandet på en sådan måde, at dækket og baneoverfladen foran dækket vædes, før bremsningen påbegyndes og under hele prøvens varighed.

2.1.2. Prøvningsforskrifter

2.1.2.1. Prøvedækket skal trimmes, således at fremspring fra vulkaniseringen, der vil kunne påvirke prøvningen, fjernes.

2.1.2.2. Prøvedækket monteres på den prøvefælg, som fabrikanten har oplyst i godkendelsesansøgningen, og oppustes til 180 kPa, hvis der er tale om SRTT- og standardbelastningsdæk eller 220 kPa, hvis der er tale om forstærkede dæk (Reinforced) eller dæk til ekstra belastning (Extra Load).

2.1.2.3. Dækket forbehandles i mindst to timer i nærheden af prøvebanen, således at det stabiliseres ved prøveområdets omgivende temperatur. Dækket/dækkene må ikke udsættes for direkte solskin under forbehandlingen.

- 2.1.2.4. Dækket belastes med:
- a) mellem 445 kg og 508 kg for så vidt angår SRTT-dæk og
 - b) mellem 70 % og 80 % af den belastningsværdi, der svarer til dækkets belastningsindeks, for så vidt angår alle andre dæk.
- 2.1.2.5. Kort før prøvningen forbehandles banen, idet der foretages mindst 10 bremseprøvninger på den del af banen, der skal anvendes til prøvningsprogrammet, men med anvendelse af et dæk, som ikke indgår i det pågældende program.
- 2.1.2.6. Umiddelbart forud for prøvningen foretages kontrol og evt. justering af dæktrykket i overensstemmelse med værdierne i punkt 2.1.2.2.
- 2.1.2.7. Prøvningshastigheden skal være mellem 63 km/h og 67 km/h og skal fastholdes i dette område under hele prøvningen.
- 2.1.2.8. Prøvningsretningen skal være den samme ved hvert prøvesæt og skal være den samme for prøvedækket og for de SRTT-dæk, som dets ydelse skal sammenlignes med.
- 2.1.2.9. Prøvehjul- og dækenhedens bremsere skal aktiveres på en sådan måde, at den højeste bremsekraft opnås i løbet af 0,2-0,5 sekunders bremsning.
- 2.1.2.10. Hvis der er tale om et nyt dæk, gennemføres to prøvningsforløb for at forbehandle dækket. Disse prøvninger kan anvendes til at kontrollere registreringsudstyrets drift, men resultaterne må ikke indgå i ydelsesvurderingen.
- 2.1.2.11. Til evaluering af et dæks ydelse sammenlignet med SRTT-dækket udføres bremseprøvningen fra samme punkt og på samme bane på prøveanlægget.
- 2.1.2.12. Prøvningsrækkefølgen skal være:

$$R1 - T - R2$$

hvor:

R1 er den første prøvning af SRTT-dækket, R2 er gentagelsen af SRTT-prøvningen og T er prøvningen af det kandidatdæk, der skal vurderes.

Der må maksimalt prøves tre kandidatdæk, før SRTT-prøvningen gentages, f.eks.:

$$R1 - T1 - T2 - T3 - R2$$

- 2.1.2.13. Den gennemsnitlige højeste bremsekraftkoefficient (pbfc) beregnes ud fra mindst seks gyldige resultater.

For at resultaterne kan betragtes som gyldige, skal variationskoefficienten som bestemt ved standardafvigelsen divideret med gennemsnitsresultatet og udtrykt som procent, være inden for 5 %. Hvis dette ikke kan opnås gennem gentagelsen af SRTT-prøvningen, forkastes evalueringen af kandidatdækket/kandidatdækkene, og hele prøvningsrækkefølgen gentages.

- 2.1.2.14. Anvendelse af den gennemsnitlige pbfc ved hver serie af prøvningsforløb:

Såfremt prøvningsrækkefølgen er R1 - T - R2, skal den pbfc for SRTT-dækket, som anvendes ved sammenligningen af kandidatdækkets ydelse, sættes til:

$$(R1 + R2)/2$$

hvor:

R1 er den gennemsnitlige pbfc for den første serie af prøvningsforløb med SRTT-dækket og R2 er den gennemsnitlige pbfc for den anden række af prøvningsforløb med SRTT-dækket.

Såfremt prøvningsrækkefølgen er R1 – T1 – T2 – R2, skal pbfc for SRTT-dækket sættes til:

$$2/3 R1 + 1/3 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdæk T1}$$

og

$$1/3 R1 + 2/3 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdæk T2}$$

Såfremt prøvningsrækkefølgen er R1 – T1 – T2 – T3 – R2, skal pbfc for SRTT-dækket sættes til:

$$3/4 R1 + 1/4 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdæk T1}$$

$$(R1 + R2)/2 \text{ til sammenligning med kandidatdækket T2}$$

og

$$1/4 R1 + 3/4 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdækket T3}$$

2.1.2.15. Vådgrebsindekset (G) beregnes:

$$G = \frac{\text{pbfc for kandidatdækket}}{\text{pbfc for SRTT-dækket}}$$

2.2. Fremgangsmåden for standardkøretøjer

2.2.1. Køretøjet skal være et standardkøretøj i klasse M₁, som mindst skal kunne køre 90 km/h, og som er udstyret med blokeringsfri bremses (ABS).

2.2.1.1. Der må ikke være foretaget ændringer af køretøjet med undtagelse af:

- a) ændringer med henblik på at muliggøre montering af flere forskellige hjul og dækdimensioner
- b) ændringer med henblik på at muliggøre mekanisk (herunder hydraulisk, elektrisk eller pneumatisk) styring af driftsbremserens betjeningsapparat. Systemet kan betjenes automatisk ved hjælp af signaler fra anordninger indbygget i eller i nærheden af banen.

2.2.2. Prøvningsforskrifter

2.2.2.1. Prøvedækket skal trimmes, således at fremspring fra vulkaniseringen, der vil kunne påvirke prøvningen, fjernes.

2.2.2.2. Prøvedækket monteres på den prøvofælg, som fabrikanten har oplyst i godkendelsesansøgningen, og oppustes i alle tilfælde til 220 kPa.

2.2.2.3. Dækket forbehandles i mindst to timer i nærheden af prøvebanen, således at det stabiliseres ved prøveområdets omgivende temperatur. Dækket/dækkene må ikke udsættes for direkte solskin under forbehandlingen.

2.2.2.4. Den statiske belastning af dækket skal være:

- a) mellem 381 kg og 572 kg for så vidt angår SRTT-dæk og
- b) mellem 60 % og 90 % af den belastningsværdi, der svarer til dækkets belastningsindeks for alle andre dæk.

Belastningsvariationen mellem dæk på samme aksel skal være således, at det mindst belastede dæks belastning ikke er under 90 % af belastningen for det højest belastede dæk.

2.2.2.5. Kort før prøvningen forbehandles prøvebanen, idet der foretages mindst 10 bremseprøvninger fra 90 km/h til 20 km/h på den del af banen, der skal anvendes til prøvningsprogrammet, men med anvendelse af dæk, som ikke indgår i det pågældende program.

- 2.2.2.6. Umiddelbart forud for prøvningen foretages kontrol og evt. justering af dæktrykket i overensstemmelse med værdierne i punkt 2.2.2.2.
- 2.2.2.7. Med udgangspunkt i en hastighed på mellem 83 og 87 km/h påføres driftsbremSENS betjeningsapparat en konstant kraft, som er tilstrækkelig til at aktivere ABS-systemet på alle køretøjets hjul og til at medføre en stabil deceleration af køretøjet, før hastigheden reduceres til 80 km/h, og denne kraft opretholdes, indtil køretøjet er blevet bragt til standsning.
- Ved manuelle gearkasser udføres bremseprøvningen med koblingen udkoblet, og ved automatgearkasser udføres den med gearvælgeren i »neutral«.
- 2.2.2.8. Prøvningsretningen skal være den samme ved hvert prøvesæt og skal være den samme for kandidatdækket og for de SRTT-dæk, som dets ydelse skal sammenlignes med.
- 2.2.2.9. Hvis der er tale om nye dæk, gennemføres to prøvningsforløb for at forbehandle dækkene. Disse prøvninger kan anvendes til at kontrollere registreringsudstyrets drift, men resultaterne må ikke indgå i ydelsesvurderingen.
- 2.2.2.10. Til evaluering af et dæks ydelse sammenlignet med SRTT-dækket udføres bremseprøvningen fra samme punkt og på samme bane på prøveanlægget.
- 2.2.2.11. Prøvningsrækkefølgen skal være:

$$R1 - T - R2$$

hvor:

R1 er den første prøvning af SRTT-dækket, R2 er gentagelsen af SRTT-prøvningen, og T er prøvningen af det kandidatdæk, der skal vurderes.

Der må maksimalt prøves tre kandidatdæk, før SRTT-prøvningen gentages, f.eks.:

$$R1 - T1 - T2 - T3 - R2$$

- 2.2.2.12. »Middel fuldt udviklet deceleration« (mfdd) mellem 80 km/h og 20 km/h beregnes for mindst tre gyldige resultater, hvis der er tale om SRTT-dæk, og for 6 gyldige resultater, hvis der er tale om kandidatdæk.

Middel fuldt udviklet deceleration (mfdd) findes ved:

$$mfdd = 231,48/S$$

hvor:

S er den målte bremselængde i meter mellem 80 km/h og 20 km/h.

For at resultaterne kan betragtes som gyldige, skal variationskoefficienten som bestemt ved standardafvigelsen divideret med gennemsnitsresultatet og udtrykt som procent, være inden for 3 %. Hvis dette ikke kan opnås gennem gentagelsen af SRTT-prøvningen, forkastes evalueringen af kandidatdækket/kandidatdækkene, og hele prøvningsrækkefølgen gentages.

Gennemsnittet for de beregnede mfdd-værdier bestemmes for hver serie af prøvningsforløb.

2.2.2.13. Anvendelse af den gennemsnitlige mfdd ved hver serie af prøvningsforløb:

Såfremt prøvningsrækkefølgen er R1 – T – R2, skal mfdd for SRTT-dækket, som anvendes ved sammenligningen af kandidatdækkets ydelse, sættes til:

$$(R1 + R2)/2$$

hvor:

R1 er den gennemsnitlige mfdd for den første serie af prøvningsforløb med SRTT-dækket, og R2 er den gennemsnitlige mfdd for den anden række af prøvningsforløb med SRTT-dækket.

Såfremt prøvningsrækkefølgen er R1 – T1 – T2 – R2, skal mfdd for SRTT-dækket sættes til:

$$2/3 R1 + 1/3 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdæk T1}$$

og

$$1/3 R1 + 2/3 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdæk T2}$$

Såfremt prøvningsrækkefølgen er R1 – T1 – T2 – T3 – R2, skal mfdd for SRTT-dækket sættes til:

$$3/4 R1 + 1/4 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdæk T1}$$

$$(R1 + R2)/2 \text{ til sammenligning med kandidatdækket T2}$$

og

$$1/4 R1 + 3/4 R2 \text{ til sammenligning med kandidatdækket T3}$$

2.2.2.14. Vådgrebsindekset (G) beregnes:

$$G = \frac{\text{gennemsnitlig mfdd for kandidatdækket}}{\text{mfdd for SRTT-dækket}}$$

2.2.2.15. Hvis kandidatdækket ikke kan monteres på samme køretøj som SRTT-dækket, f.eks. på grund af dækdimension, manglende evne til at nå den krævede belastning osv., foretages sammenligningen med alternative dæk, i det følgende benævnt »kontroldæk«, og to forskellige køretøjer. På det ene køretøj skal SRTT-dækket og kontroldækket kunne monteres, og på det andet køretøj skal kontroldækket og kandidatdækket kunne monteres.

2.2.2.15.1. Vådgrebsindekset for kontroldækket i forhold til SRTT-dækket (G1) og for kandidatdækket i forhold til kontroldækket (G2) bestemmes ved hjælp af fremgangsmåden i punkt 2.2.2.1 til 2.2.2.15.

Vådgrebsindekset for kandidatdækket i forhold til SRTT-dækket er produktet af begge indekser for vejgreb i vådt føre, nemlig $G1 \times G2$.

2.2.2.15.2. Banen og baneområdet skal være det samme for alle prøvningerne, og de omgivende betingelser skal være sammenlignelige, f.eks. må overfladetemperaturen for den vædede bane ikke afvige mere end $\pm 5^\circ\text{C}$. Alle prøvninger skal afsluttes inden for samme dag.

2.2.2.15.3. Det samme sæt kontroldæk skal anvendes til sammenligning med SRTT-dækket, og kandidatdækket og skal være monteret i samme hjulposition.

2.2.2.15.4. Kontroldæk, der er anvendt til prøvning, skal efterfølgende opbevares på samme betingelser som gælder for SRTT-dæk, dvs. i overensstemmelse med ASTM E 1136-93 (fornyset godkendelse i 1998).

2.2.2.15.5. SRTT- og kontroldækkene kasseres, hvis der er uregelmæssig slidtage eller beskadigelse, eller hvis ydelsen forekommer forringet.

Tillæg

Prøvningsrapport
(vejgreb på vådt underlag)

DEL 1 — RAPPORT

1. Typegodkendelsesmyndighed eller teknisk tjeneste:
2. Ansøgers navn og adresse:
3. Prøvningsrapport nr.:
4. Fabrikant- og mærkenavn eller handelsbetegnelse:
5. Dækkategori (C1, C2 eller C3):
6. Anvendelseskategori:
7. Vejgrebskoefficient på vådt underlag i forhold til SRTT-dækket i henhold til punkt 2.1.2.15. eller 2.2.2.15.:
8. Eventuelle bemærkninger:
9. Dato:
10. Underskrift:

DEL 2 — PRØVNINGSDATA

1. Prøvningsdato:
2. Prøvningskøretøj (mærke, model, årgang, ændringer osv. eller angivelse af påhængsvogn):
.....
3. Prøvebanens placering:
- 3.1. Banens egenskaber:
- 3.2. Udstedt af:
- 3.3. Certificeringsmetode:
4. Oplysninger om prøvedæk:
- 4.1. Dækdimensjonsbetegnelse og anvendelsesbeskrivelse:
- 4.2. Beskrivelse af dækmærke og handelsbetegnelse:
- 4.3. Referencedæktryk: kPa
- 4.4. Prøvningsdata:

Dæk	SRTT	Kandidat	Kontrol
Belastning af prøvedæk (kg)			
Vanddybde (mm) (fra 0,5 til 1,5 mm)			
Gennemsnitstemperatur for den vædede bane (°C) (fra 5 til 35 °C)			

